

DANSKE FOLKEMISER MED: CAMILE MELODIER

MUSIK
EN: LACT
TIL: RET
TE: VED
THOMAS
LAUB

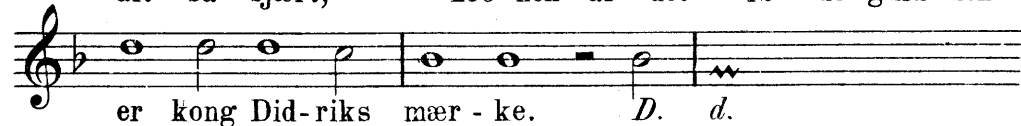
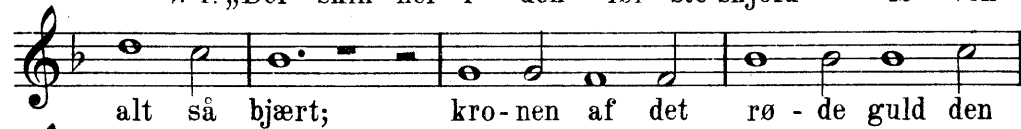
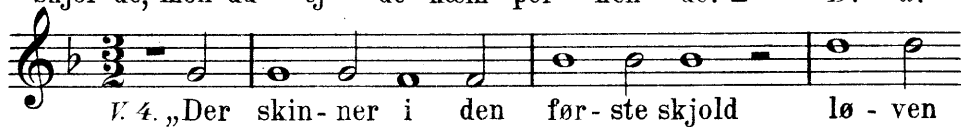
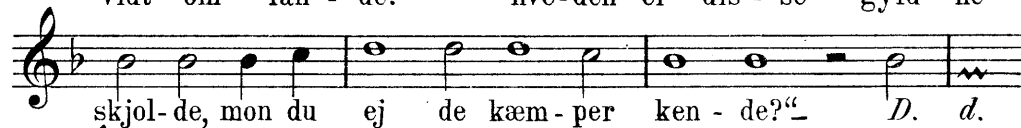
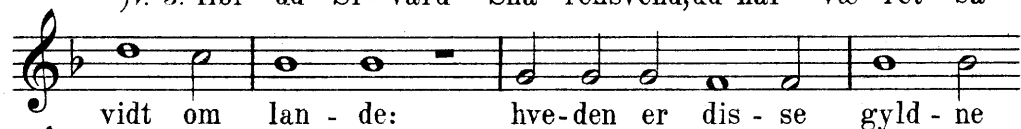
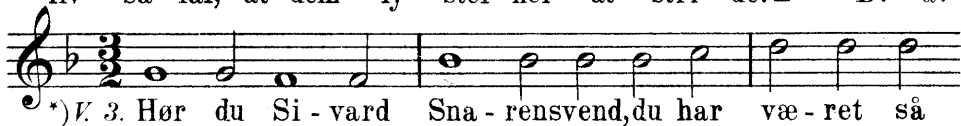
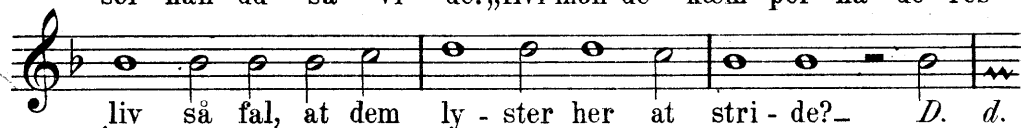
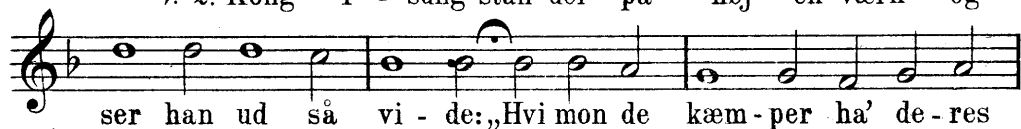
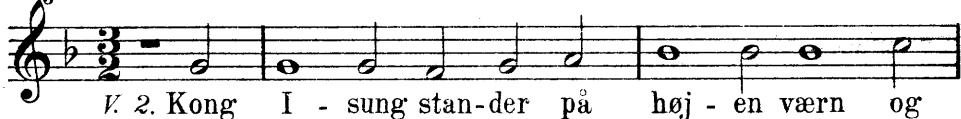
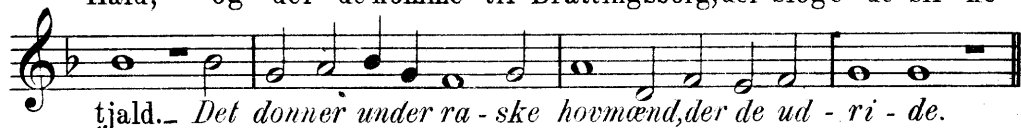
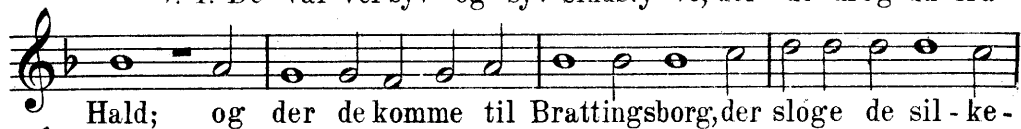
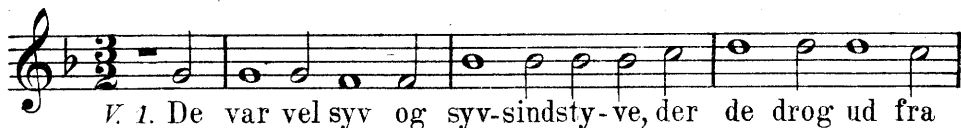
TEKST
EN: VED
AXEL
OLRIK:
ANDET
HÆFTE

GYLDENDALSKE: BOGHANDEL

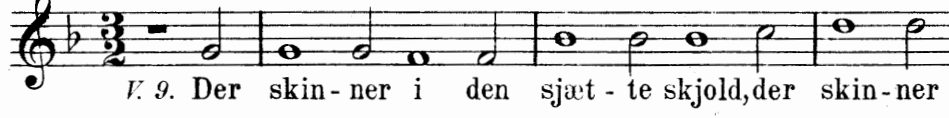
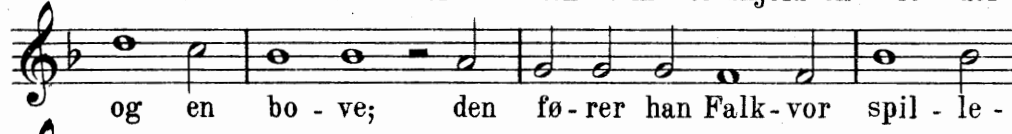
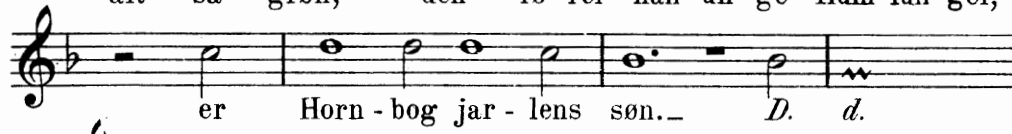
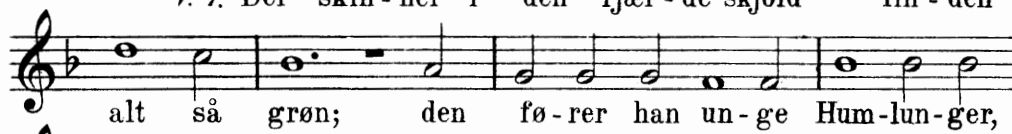
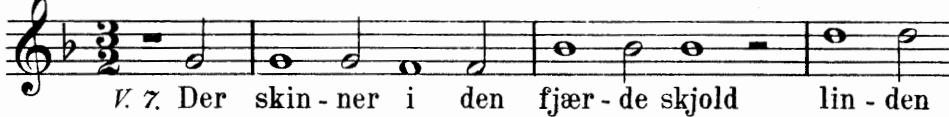
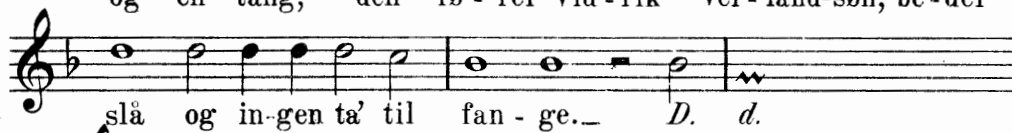
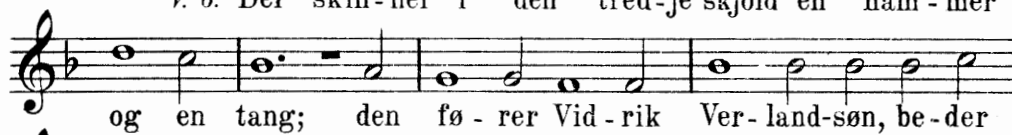
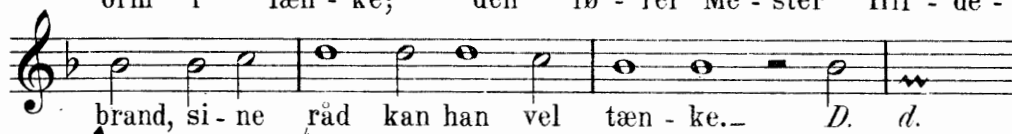
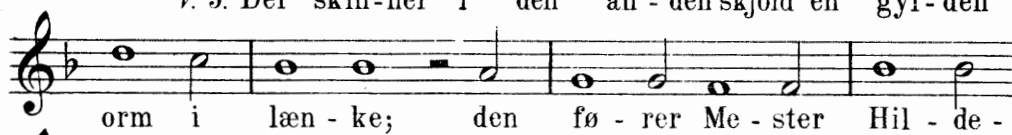
NORDISK: FORLAG

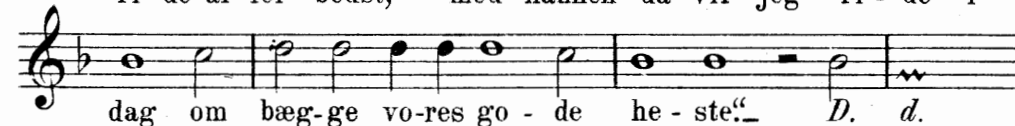
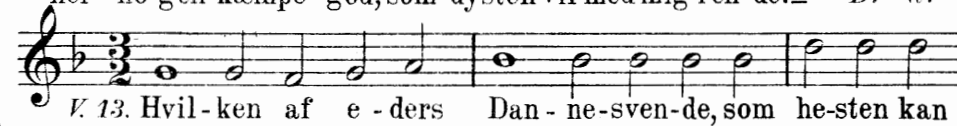
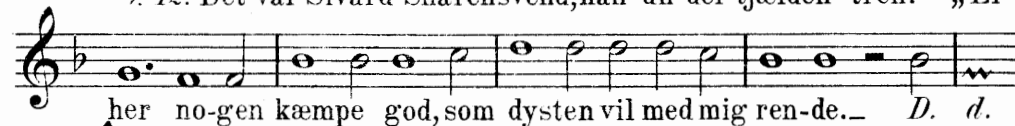
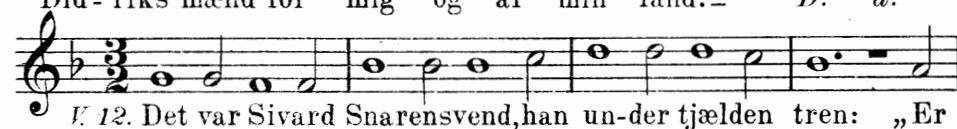
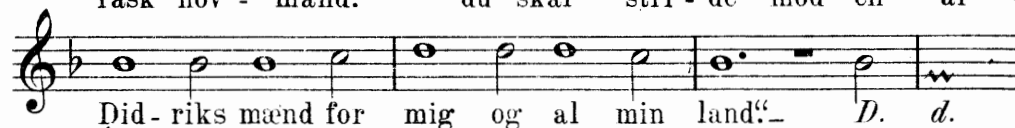
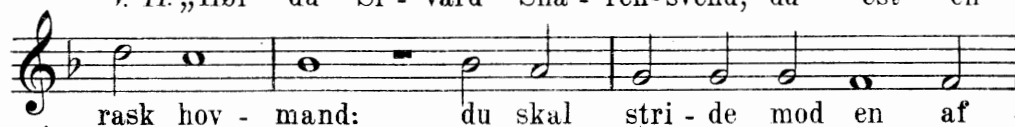
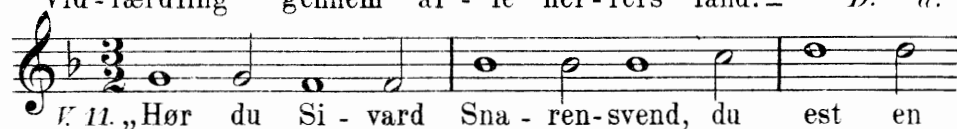
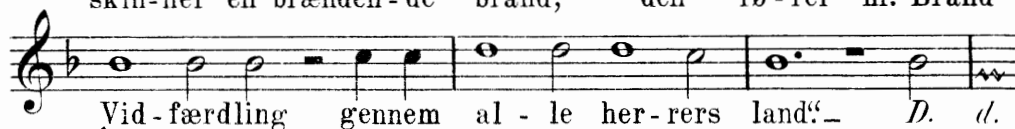
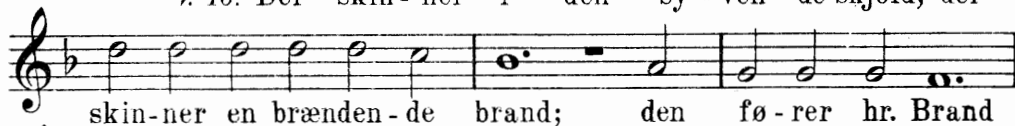
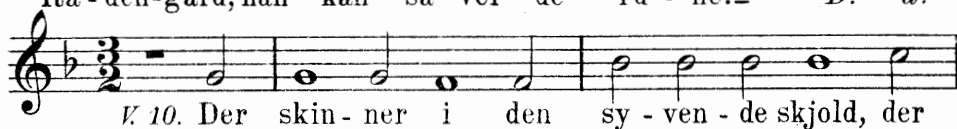
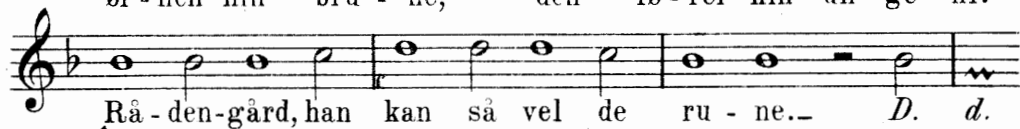
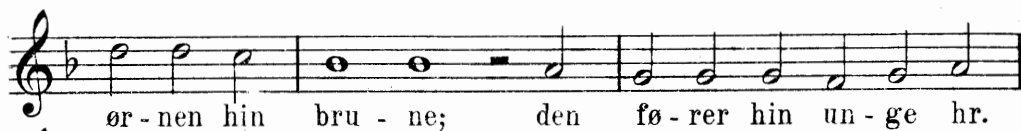
1904

15. De var vel syv og syvsindstve.

*) V. 3-10 kan ved udførelsen udelades.

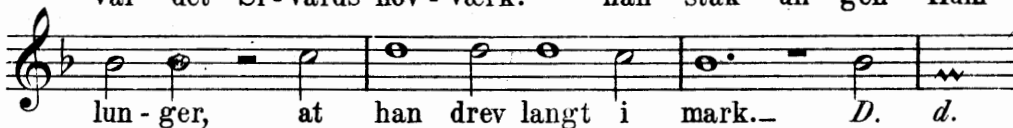
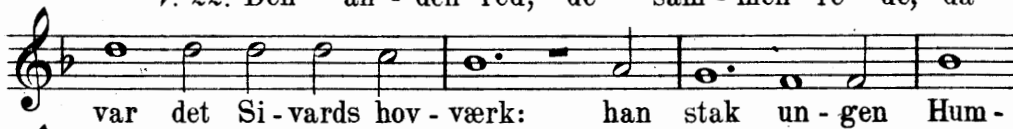
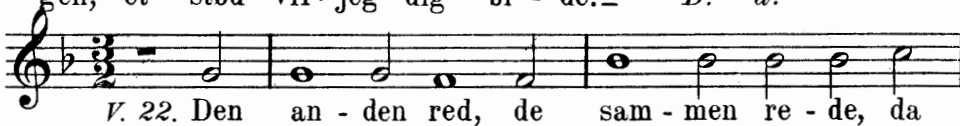
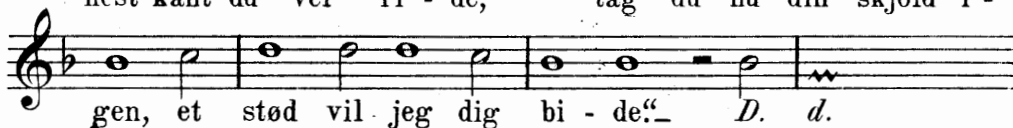
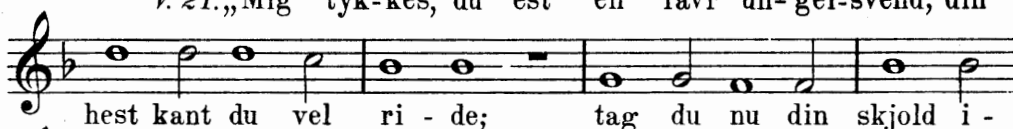
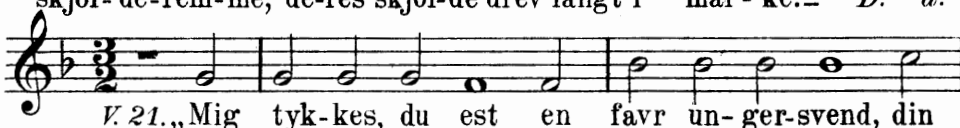
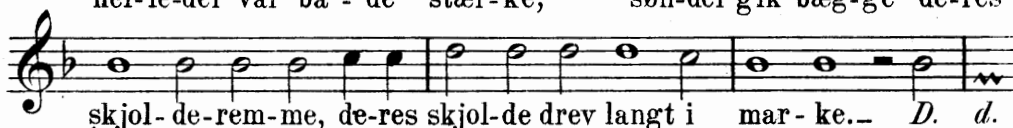
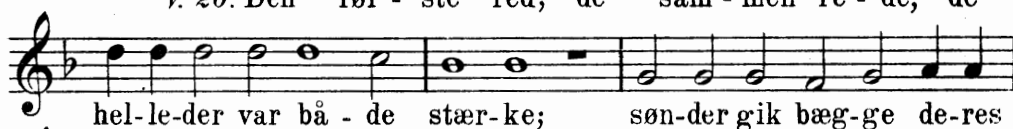
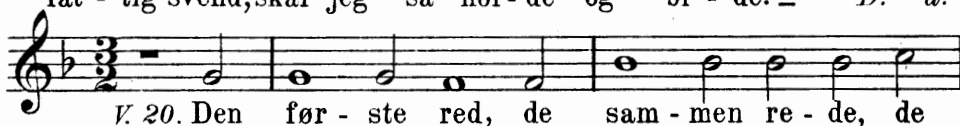
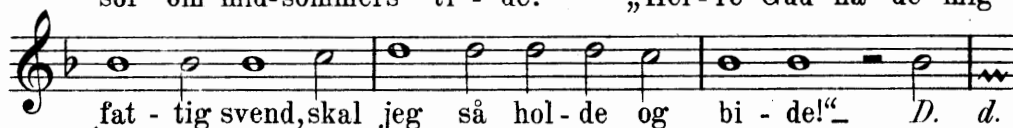
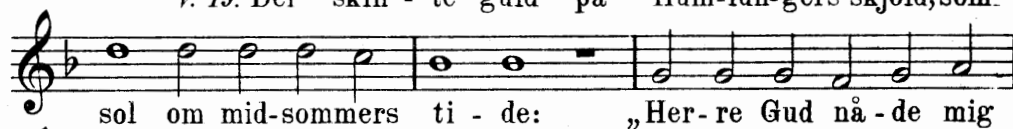
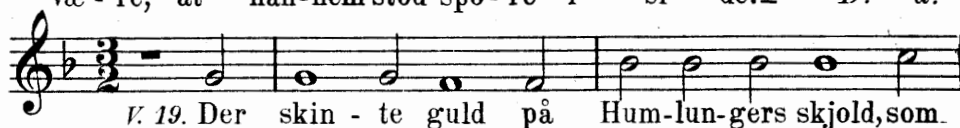
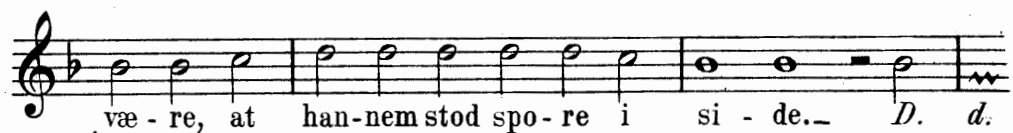
V. 14. De kæm-per ka-ste tær-ning på ta-vel-bord, de
 tær-nin-ge run-de så vi-de; lod-den faldt un-gen
 Hum-lun-ger til, han skul-de mød Si-varð ri-de. *D. d.*

V. 15. Det var un-gen Hum-lun-ger, han går for Vid-rik at
 stan-de: „Vil du lå-ne mig Skemming i-dag, da
 vil jeg sæt-te dig pant.“ *D. d.*

V. 16. „Du får ik-ke af Skemming i-dag, u-den du
 sæt-ter mig vis-se pant: ot-te bor-ge i Bir-tings-
 land og din yng-ste sø-ster til hand.“ *D. d.*

V. 17. „Ot-te bor-ge i Birtingsland, dem sætter jeg dig til fæ-ste,
 der-til min yngste sø-ster, hun bli-ver dig pan-tet bedst.“ *D. d.*

V. 18. Hum-lun-ger sat' sig på Skemmings bag, så gla-de-lig
 mon-de han ri-de; Skemming tyk-tes det un-der-ligt at

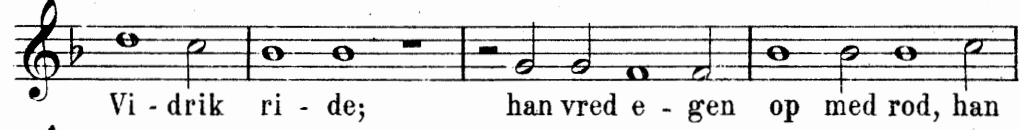
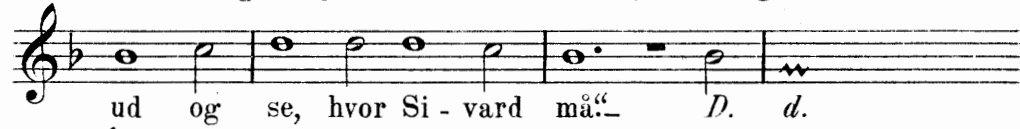
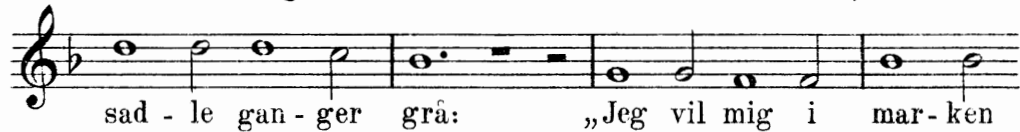
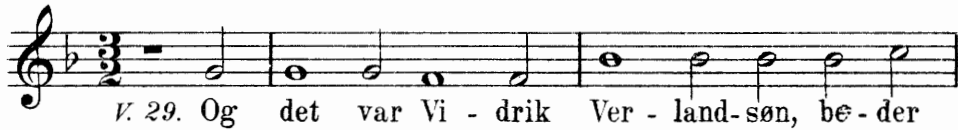
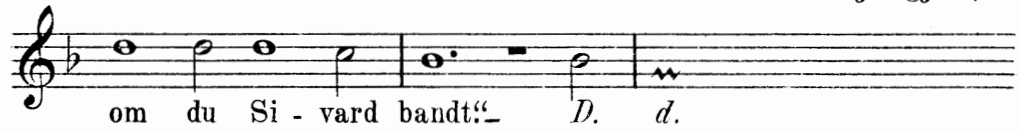
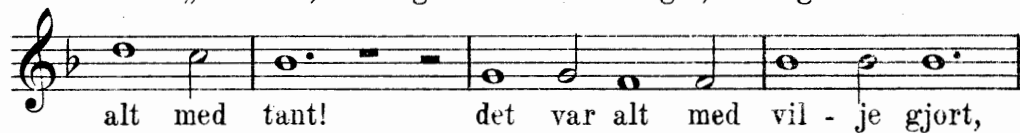
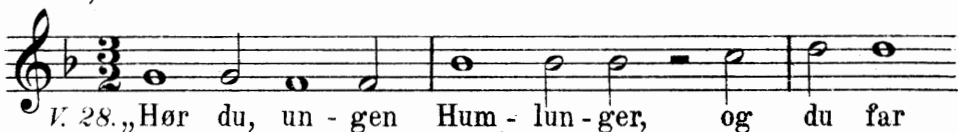
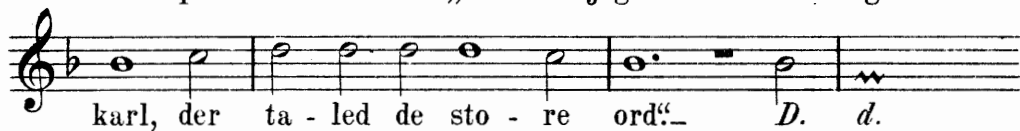
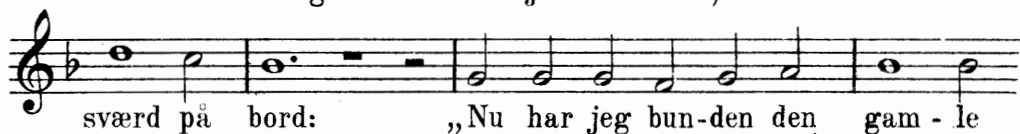

V. 23. „Nu har jeg dig til mar-ken stun-gen, og vun - den
 har jeg din hest, du sig mig fav - ren un - gersvend,
 hve-den du kom-men est!“ — *D. d.*

V. 24. „Hornbog hedder min fa - der, er jarl på Bir-tings-
 land; selv hed-der jeg un - gen Hum - lun-ger, hvor jeg
 ri - der i mar-ken fram!“ — *D. d.*

V. 25. „Vel ken - der jeg din fa - der, han er min
 fuld-go - de ven; tag du nu din hest i - gen, du
 est min kær sø - ster - søn.“ — *D. d.*

V. 26. Tag du nu min skjol-de-rem, du bind mig til den
 eg! og rid du så til tjæl-den i - gen, du
 sig, du har vun-det den leg!“ — *D. d.*

V. 31. Han vred e - gen op med rød, han tur-de ham ik-ke
 bun - den bi - de: „Kommer her Vid-rik Ver-landsøn, han
 hug-ger mig rev fra si - de.“ *D. d.*

V. 32. Dronnin-gen står i høj - e - loft og ser hun ud mod
 sky: „His - set ser jeg Si-ward Sna - rensvend, han
 fø - rer os som-mer i by.“ *D. d.*

V. 33. Dronnin-gen står i høj - e - loft og ser hun
 ud med som - me: „Si - ward har i lun - den
 væ - ret og rykt op slig en blom - me.“ *D. d.*

V. 34. Der går dans på Brat-tingsborg, der dan-ser de
 stær - ke hel - te; der dan-ser Si-ward den star-blin-de
 svend med e - gen un - der sit bæl - te. *Det*
don-ner under ra - ske hov-mænd, der de ud - ri - de.

16. Valraven og dankongen.

V. 1. Hr. Ravn han ri - der sig un - der ø, fæ - ste li - den
 Ger-borg så væn en mø... *Så* vi - de som læ - ven' ud - springer.

V. 2. Så kom der or - log på det land, i le - ding
 skul-de hver kon-gens mand... *S. v.*

V. 3. Li - den Ger-borg stan-der ved bor - ge - led, hun
 tal - te de kon-gens mænd, som de red... *S. v.*

V. 4. Først da ri - der hr. I - ver Helt, der - næst
 ri - der kon - gen selv... *S. v.*

V. 5. Så da ri - der hin ri - ge Val-ravn, han min - ded stolt
 Ger - borg, tog hend' i favn... *S. v.*

V. 6. De til stran-den ud - bå - re bå - de
 an - ker og å - re... *S. v.*

K 7. De kongens mænd sty-red de-res snæk-ke fra
land, li-den Ger-borg då-ned på hvi-den sand. S. v.

K 8. Val-ravn sid-der in-den ski-bes bord, han sad der tre
da-ge, han mæl-te ikk' et ord. S. v.

K 9. Det mæl-te kon-gen i frem-mer stavn: „Hvi
sør-ger du så, hin ri-ge Val-ravn? S. v.

K 10. Du skæm-te dig med din for-gyld-te ljud, li-den
Ger-borg vor-der ret al-drig din brud. S. v.

11. Dan-kon-gen mæl-te et vre-des-ord: „I ka-ster
Val-ravn ud for ski-bes-bord! S. v.

12. Læn-ge stod kon-gen og så der-på: Val-ravn tog den
sti, til bun-den lå. S. v.

K 13. De kongens mænd læg-ger de-res snæk-ke for

land, dan-ner-kon-gen tren der først på sand... *S. v.*

K. 14. Jom - fru - en stod ved bor - ge - led, hun

tal - te de kon - gens mænd, som de red... *S. v.*

K. 15. Frem så red da al den ska - re, hun kun - de

ik - ke bli - ve Val - ravn va - re... *S. v.*

K. 16. „I er vel - kom - men, I kon - gens - mænd,

hvor er Ravn min fæ - ste mand?“ *S. v.*

K. 17. „Hin ri - ge hr. Ravn han er nu død, li - den

Ger - borg, bli - ver min fæ - ste - mø!“ *S. v.*

K. 18. „Er hin ri - ge Val - ravn nu død, al - drig bli - ver

jeg e - ders fæ - ste - mø!“ *S. v.*

K. 19. Li - den Gerborg med sit guld så rød gav sig i

klo - ster un - der ø... Så vi - de som lø - ven ud - springer.

17. To brude om én brudgom.

K. 1. Hr. Jens han sid-der o-ver bre-den bord,- *Så*
 træ-de vil vi hans sø-ster på gul-vet
 for ham stod.- *Hr. La-ves a-mer. *)*

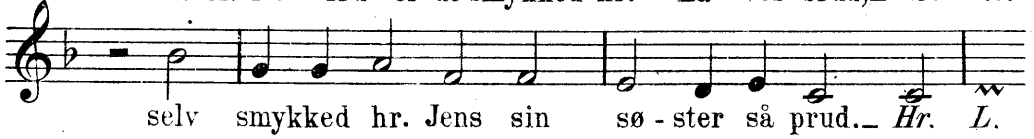
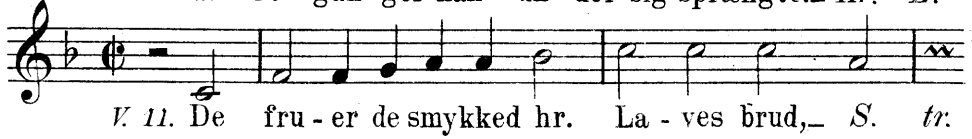
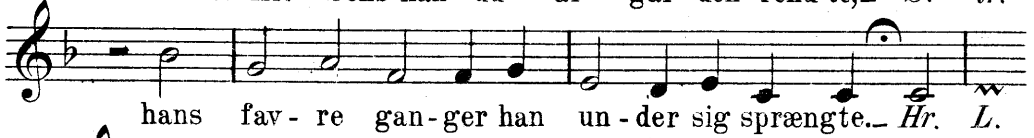
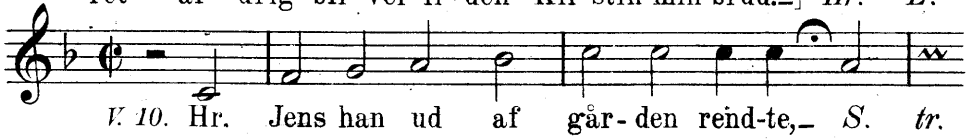
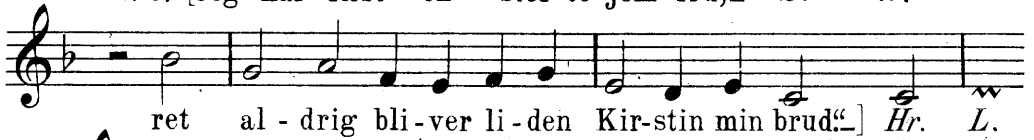
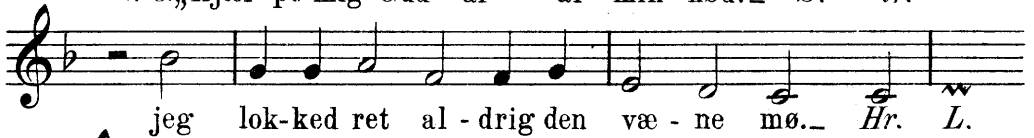
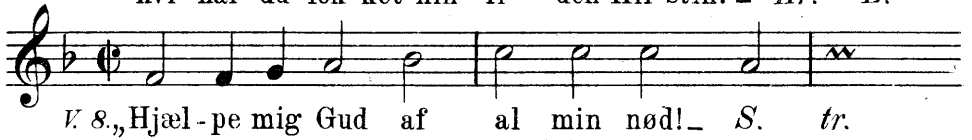
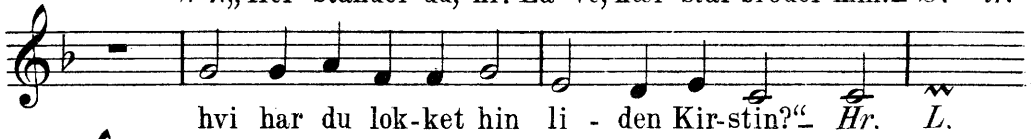
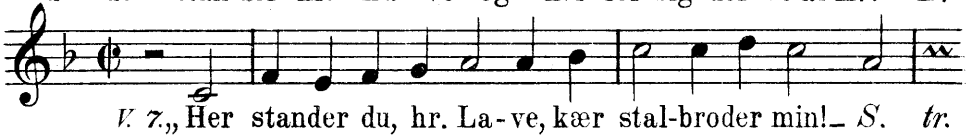
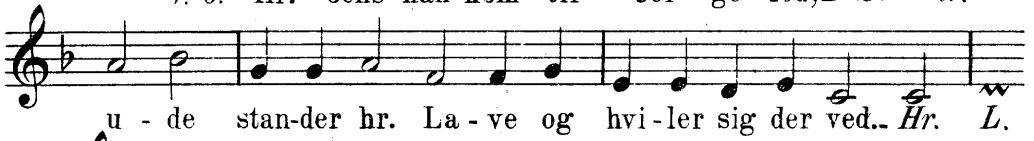
K. 2. „Hør du det, kær sø-ster min,- *S. tr.*
 og hvi da fal-mer din fav-re kind?“ *Hr. L.*

K. 3. Det sva-red li-den Kir-stin ud-af stor harm:- *S. tr.*
 „Jeg har hr. La-ves barn i barm!“ *Hr. L.*

K. 4. Hr. Jens hans sprang o-ver bre-den bord,- *S. tr.*
 den bru-ne mjød på gul-vet stod.- *Hr. L.*

K. 5. Hr. Jens han be-der sad-le sin hest:- *S. tr.*
 „Hr. La-ve vil vi hjem-me gæst!“ *Hr. L.*

*) Meningen af omkvædene er måske: Så vil vi træde dansen på hr. Laves gulv, der er „med amer. strøt.“ Amer er vellugtende grønt.

V. 12. De fru - er de åg, hr. Jens han red, - S. tr.
 så fulg - tes de o - ver den sor - te he - de. - Hr. L.

V. 13. De før - te to bru - de for kir - ke - dør, - S. tr.
 Hr. Jens han kom med sin sø - ster før. - Hr. L.

V. 14. Det mæl - te hr. Jens, en mand så trøst: - S. tr.
 „ hr. La - ve, du skal vi - es ved min sø - ster først.“ Hr. L.

V. 15. De sog - nefolk hav - de der - af godt gammen, S. tr.
 hvor præ - sten vi - ed de tre folk sammen. - Hr. L.

V. 16. De før - te to bru - de i hr. La - ves gård - S. tr.
 hr. Jens han før - te sin sø - ster for. - Hr. L.

V. 17. De sat - te to bru - de på bru - de - bæk, - S. tr.
 hr. Jens han bar sin sø - ster skænk. - Hr. L.

V. 18. Sil - dig om af - ten, rim faldt på,- S. tr.
 de bru - de skul - de til sen - ge gå.- Hr. L.

V. 19. De tænd - te op de høj - e blus,- S. tr.
 de fulgte to bru - de til bru - de - hus.- Hr. L.

V. 20. Hr. Jens han sat - te sin sø - ster i seng,- S. tr.
 så gik han hr. La - ve i - gen.- Hr. L.

V. 21. „Hvad hel - ler vil du u - di sa - len dø- S. tr.
 hel - ler du vil so - ve hos den lok - ked' mø? Hr. L.

V. 22. „Hel - ler vil jeg so - ve hos den lok - ked' mø,- S. tr.
 end jeg vil u - di sa - len dø? Hr. L.

V. 23. Hr. Jens han luk - te den lofts - dør brat:- Så
 træ - de vil vi „Stan - der u - de, vor un - ge brud, og
 ha - ver go - de nat! Hr. La - ves a - mer.

18. Hr. Oluf og hans forgylde lyd.

V. 1. Hr. Pe-der og hr. O-luf de sad o-ver bord,- *Op*
un-der den lind-de snakked så mangt et skæmtens ord.- *Op*
un-der den lind der våg-ner al-kæ-re-sten min.

V. 2. „Hør du, hr. O-luf, stal-bro-der min,- *Op* *u.*
 du æg-te dig en jom-fru fin!“ *Op* *u.*

V. 3. „Hvad skal jeg med æg-te-viv,- *Op* *u.*
 i-me-den jeg har min go-de lyd?- *Op* *u.*

V. 4. I-me-den jeg har min gyld-te lyd,- *Op* *u.*
 jeg då-rer der-med så man-gen jom-fru.- *Op* *u.*

V. 5. Jeg ved ik-ke den jomfru i ver-den til,- *Op* *u.*
 jeg kan jo hen-de med ru-ner vil-de!“ *Op* *u.*

V. 6. Hr. Pe-der slog sin hånd i-mod bord:- *Op* *u.*

V. 13. Alt stod jomfru Met-te, hun tænkte ved sig:- *Op u.*

„In-gen af min'vær tør jeg ta-ge med mig:- *Op u.*

V. 14. Stalt Met-te-lil og hen-des li-den hund- *Op u.*

så e-ne går de gennem ro-sen-lund- *Op u.*

V. 15. Hun klap-ped på lofts-dør med sit skind: *Op u.*

„Stat op, hr. O-luf, og lad mig ind:- *Op u.*

V. 16. „In-gen så har jeg stæv-ne sat,- *Op u.*

og in-gen la-der jeg i loft om nat:- *Op u.*

V. 17. „Stat op, hr. O-luf, og lad mig ind,- *Op u.*

så ve er mig for ta-le din:- *Op u.*

V. 18. „Est du så ve for ta-le min,- *Op u.*

i af-ten kommer du ik-ke ind:- *Op u.*

V. 19. „Stat op, hr. O-luf, og lad mig ind!- *Op u.*

der dri-ver dug o-ver min skar-la-gen-skind! Op u.

V. 20. „Dri-ver der dug o-ver din skar-la-gen-skind, Op u.

da vend det ud, som før-re vendt ind! Op u.

V. 21. „I-me-den du vil ik-ke la-de mig ind, Op u.

da lad nogen af di-ne sven-de føl-ge mig hjem! Op u.

V. 22. „Den må-ne skinner bå-de klar og ren, Op u.

i af-ten må du nu e-ne gå hjem, Op u.

V. 23. Den må-ne hun skinner så klar o-ver toft, Op u.

du gak end e-ne hjem til dit loft! Op u.

V. 24. Stalt Met-te-lil og hen-des li-den hund Op u.

så e-ne gik de hjem gennem ro-sen-lund. Op u.

V. 25. Der hun kom til bor-ge-led, Op u.

der stod hr. Pe-der, han hvil-te sig der-ved. Op u.

der dri-ver dug o-ver din skar-la-gen-skind,- *Op u.*

v. 20. „Dri-ver der dug o-ver din skar-la-gen-skind,- *Op u.*

da vend det ud, som før-re vendt' ind! "Op u.

da veni det du, som her - re venit ind! - *Op u.*

V. 21. I - me-den du vil ik - ke la - de mig ind, - *Op u.*

da lad nogen af di-ne sven-de føl-ge mig hjem! Op u.

V. 22., Den må - ne skinner bå-de klar og ren, - Op u.

af - ten må du nu e - ne gå hjem. Op u.

V. 23. Den må-ne hun skinner så klar o-ver toft, Op u.

du gak end e - ne hjem til dit loft!— *Op u.*

du gaak end e - ne hjem til dit fort. *Op u.*

V. 24. Stalt Met-te - lil og hen-des li - den hund. *Op u.*

7. 24. Staa! Met-te - ni og hen-des H - den hund - *Op u.*

så e - ne gik de hjem gennem ro - sen-lund. *Op u.*

V. 25. Der hun kom til bor - ge - led, - *Op u.*

der stod hr. Pe-der, han hvil-te sig der-ved. *Op u.*

V. 26. „Vel - kommen stalt Mette, al - ler - kæ - re - ste min!_ Op u.

hvor har du væ - ret om nat - te - tid?_ Op u.

V. 27. „Jeg var mig gan - gen - de u - de med å, - Op u.

jeg sku - ed de blom - ster, bru - ne og blå... Op u.

V. 28. Jeg sku - ed de ro - ser, hvi - de og rø - de, - Op u.

de står i deres al - ler - fej - re - ste grø - de!_ Op u.

V. 29. „Den - ne nats gang og an - dre sli - ge - Op u.

de då - rer os bå - de så vis - se - li - ge... Op u.

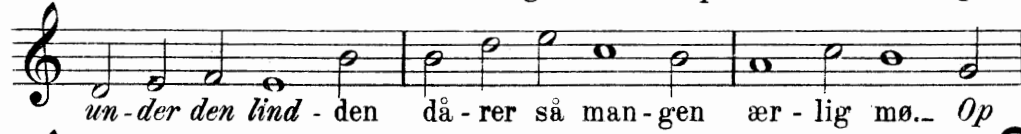
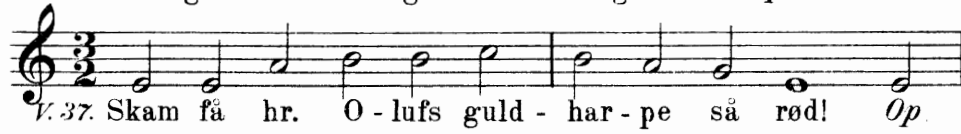
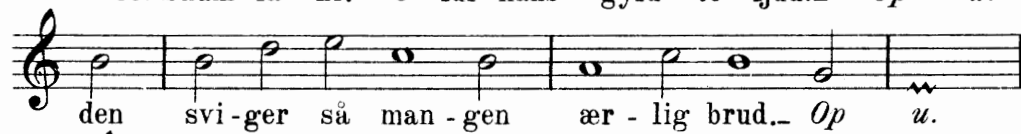
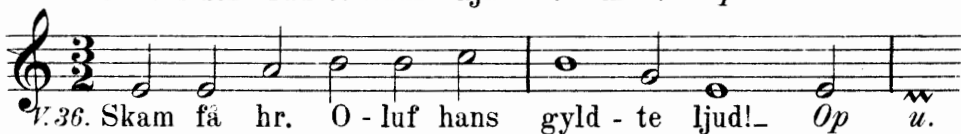
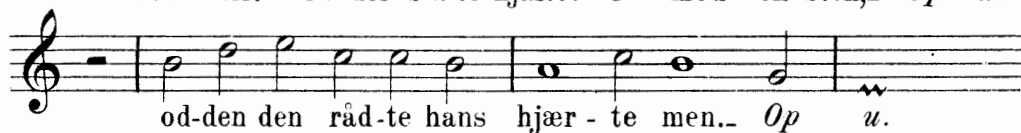
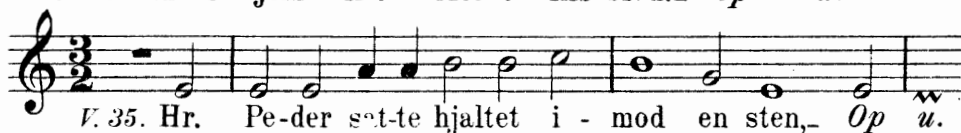
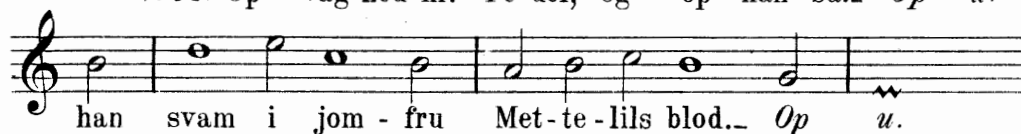
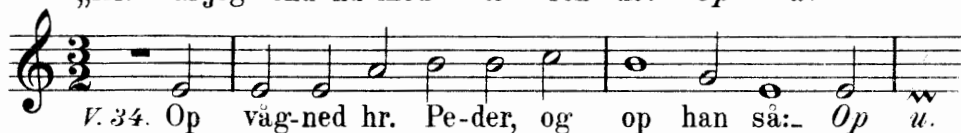
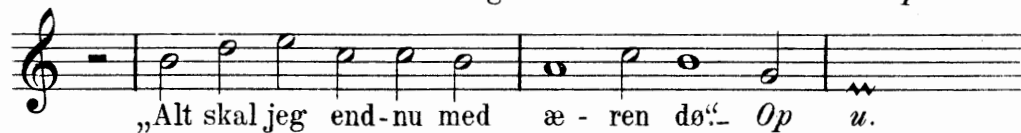
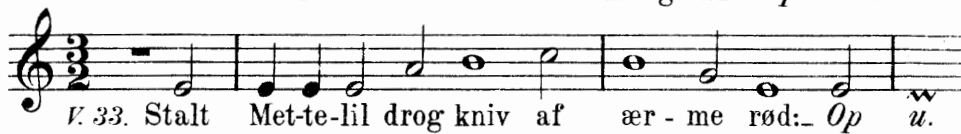
V. 30. Den - ne nats gang og an - dre fle - re, - Op u.

stalt Met - te - lil I gø - re så al - drig me - re!_ Op u.

V. 31. Hør du, stalt Met - te - lil, kæ - re - ste min, - Op u.

du gæk i seng un - der hvi - den lin!_ Op u.

V. 32. Den fær - ste søvn, hr. Pe - der fik, - Op u.

19. Hr. Verner i fangetårn.

V. 1. De fru - er sid - der på Lind - holms
 hus, de hovmænd de drikker, de gø-res god rus... *De*
 fru - erkund' al - drig gem-me så ri - ger en fan - ge.

V. 2. De hov-mænd de drikker, de gør dem glad, så gør
 og hr. Ver-ner, i tår-net sad... *D. fr.*

V. 3. Hr. Ver-ner bar op en vi - se og kvad, det
 hør-te de fru - er, i løf-tet sad... *D. fr.*

V. 4. Fru In - ge-borg våg - ned og op hun så:
 „Hvilken af min' mør slår har - pen så?“ *D. fr.*

V. 5. „Det er slet in - gen har - pe - slæt, det er hr.
 Ver - ner, han kvæ-der så let...“ *D. fr.*

V. 6. Fru In - ge-borg ta - ler til sven-de to: „I

be - der hr. Ver - ner ind for mig gå! " D. fr.

V. 7. Ind kom hr. Ver - ner og sted - tes for bord: „Hvad vil I fru In - ge-borg, hvi sendt' I mig ord? " D. fr.

V. 8. „Hør du, hr. Ver - ner, hvad jeg si - ger dig: en el - sko-vens vi - se så kvæ - der du mig! " D. fr.

V. 9. „En el - skovens vi - se jeg al drig nam, jeg kvæ - der en an - den, det bed - ste jeg kan! " D. fr.

V. 10. Hr. Ver - ner bar op en vi - se og kvad, der sov - ned de fru - er, i lof - tet sad. " D. fr.

V. 11. Der sov - ned bå - de jom-frur og mør, der sov - ned fru In - ge-borg under skar - la - gen rød. " D. fr.

V. 12. Hr. Ver - ner han ser sig op u - di vrå, så ser han, hvor de nøg - ler lå. " D. fr.

V. 13. Han sku-ed de sto-re, han sku-ed de små, så
tog han den nø-gel, til bol-ten lå... *D. fr.*

V. 14. Hr. Ver-ner han var de fru-er så tro: han
hæng-te de nøg-ler på Lindholms bro... *D. fr.*

V. 15. Da han kom for - o - ven by, da bar han
op en vi - se af ny... *D. fr.*

V. 16. Hr. Ver-ner han vif-ted med sin hat: „I
si-ger mig fru In - ge - borg tu - send godnat... *D. fr.*

V. 17. Krist sig-ne den fru-e, der bad mig kvæ-de, nu
fan-ger hun mig ret al-drig me-re... *D. fr.*

V. 18. I går vild' hun ik-ke for en skæp-pe af
guld, nu får hun den ik-ke med pen-din-ge fuld... *De*
fru - er kund' al-drig gem-me så ri - ger en fan - ge.

20. Hr. Bøsmer i elverhjem.

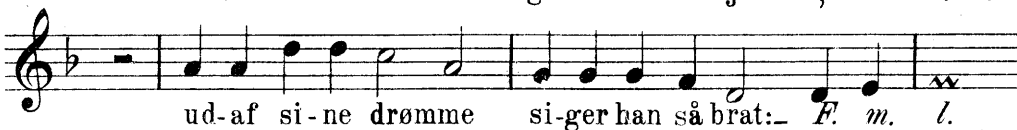
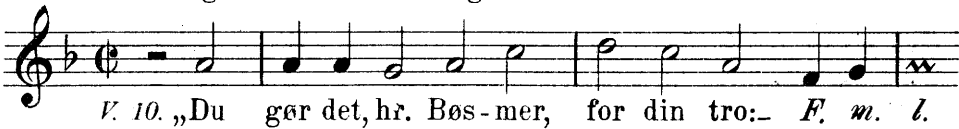
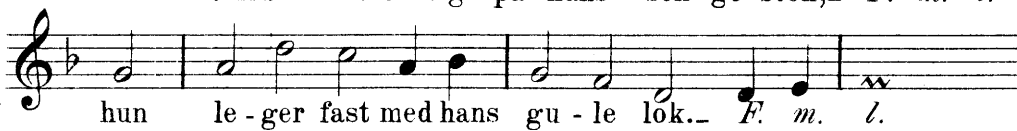
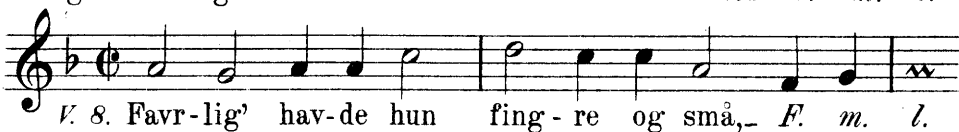
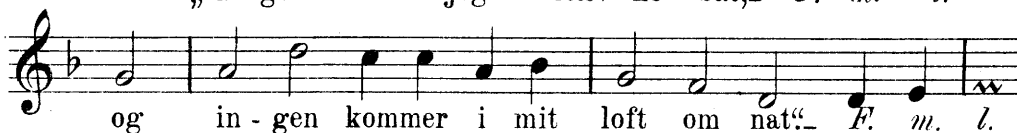
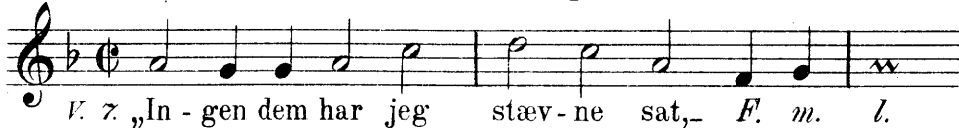
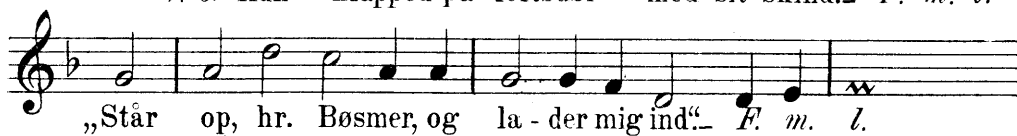
V. 1. Hr. Bon-de han bor sig ud - e ved å,- *For mig*
 læn-ges end-nu - så væ - ne da har han død - ter
 to... *For mig* læn-ges i al - le mi - ne da - ge.

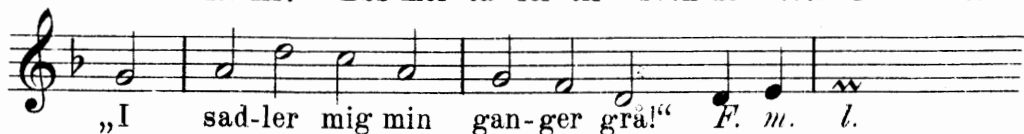
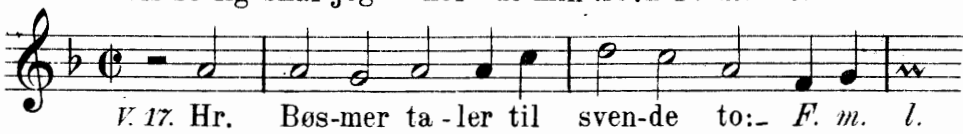
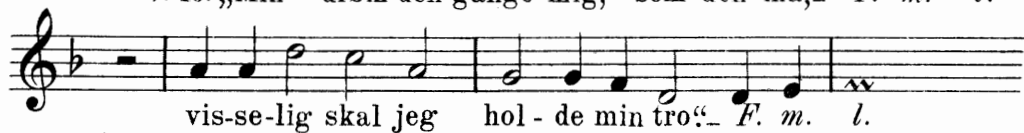
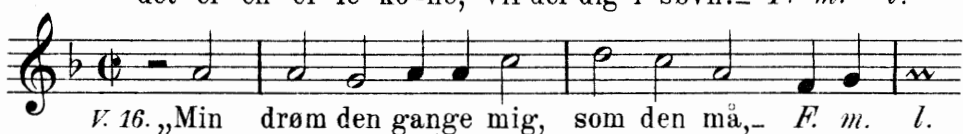
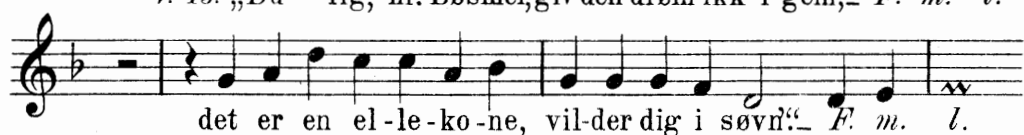
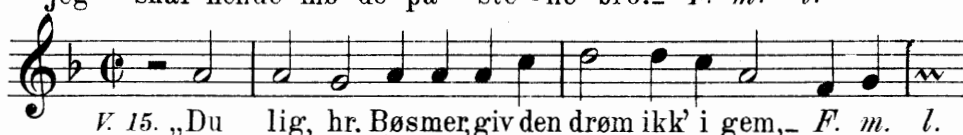
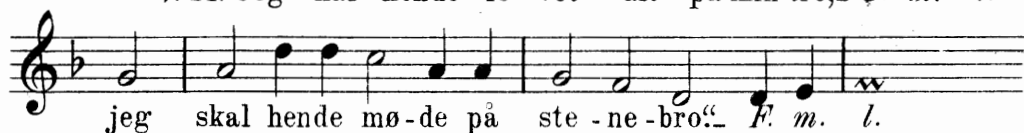
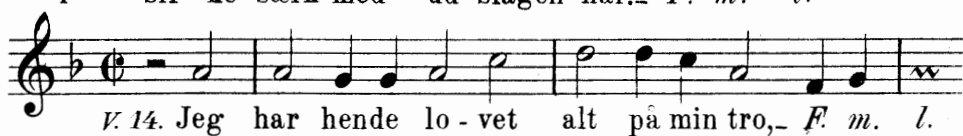
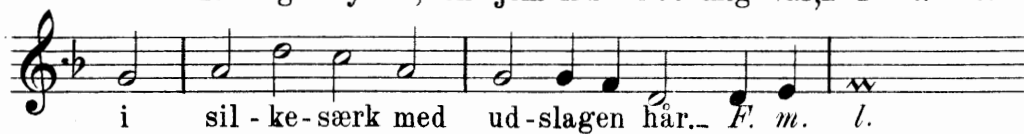
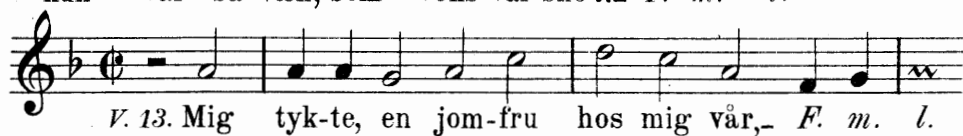
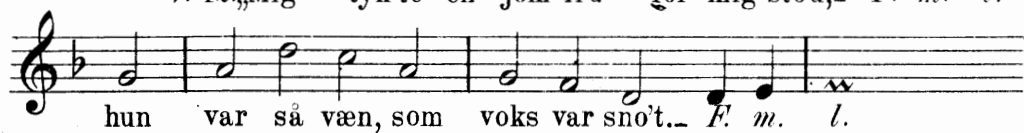
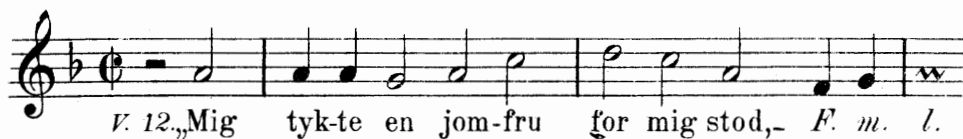
V. 2. Død-ter to og søn - ner fem,- *F. m. l.*
 hr. Bøs-mer var den væ - nest af dem.- *F. m. l.*

V. 3. Den el-le-ko-ne bor sig u - de ved å,- *F. m. l.*
 vel fem-ten vin-ter hun lagde det i træ.- *F. m. l.*

V. 4. Fem - ten vin - ter og end et år,- *F. m. l.*
 alt hvor hun skul-de hr. Bøs-mer få.- *F. m. l.*

V. 5. Sil - de om af - ten der dug drev på,- *F. m. l.*
 til hr. Bøs - mers loft så mon-de hun gå.- *F. m. l.*

V. 18 Hr. Bøs-mer ud af går-den red,- *F. m. l.*

hans mo - der hun græd, og hæn-der hun vred.- *F. m. l.*

V. 19. Og der han kom på ste - ne - bro- *F. m. l.*

der sna-ved hans gan-ger i rø-de guldsko.- *F. m. l.*

V. 20. Gan - ger-en sna-ved i rø-de guld-søm,- *F. m. l.*

hr. Bøs-mer ud for stri-den støm.- *F. m. l.*

V. 21. Så sam han til el - ver - hjem,- *F. m. l.*

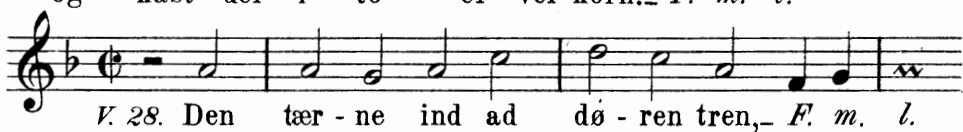
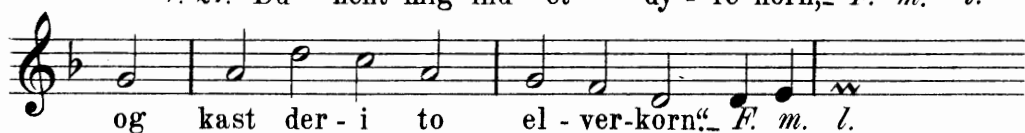
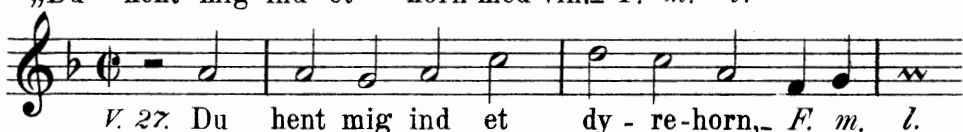
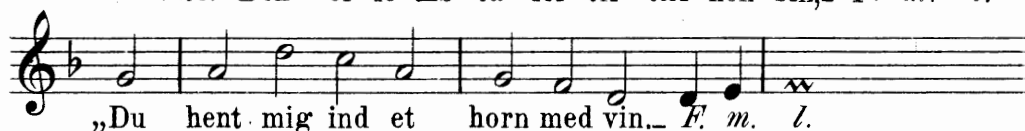
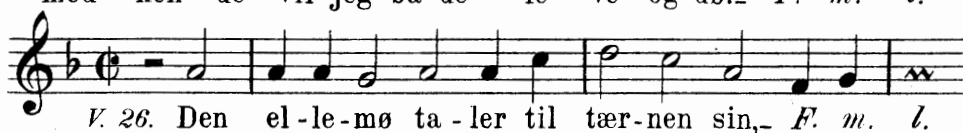
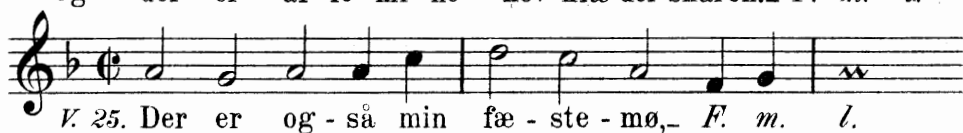
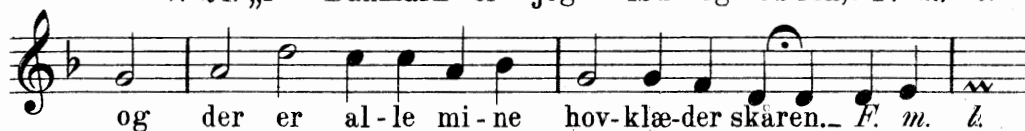
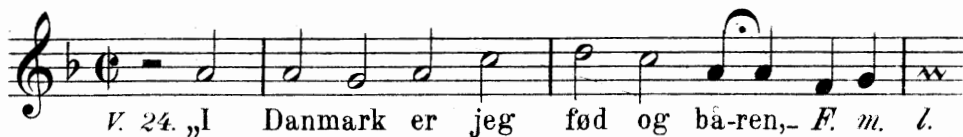
den el - ver mø går ham i - gen.- *F. m. l.*

V. 22. „Vel - kommen hr. Bøsmer hjem til min,- *F. m. l.*

og jeg har blændet bå-de mjød og vin.- *F. m. l.*

V. 23. Si-ger mig hr. Bøs-mer på e-ders mål,- *F. m. l.*

Hvor er I fød, og hvor er i bår'n? *F. m. l.*

V. 30. „Si - ger mig, hr. Bøs-mer, på e - ders mål:— *F. m. l.*

hvor er I fød, og hvor er I bårn?— *F. m. l.*

V. 31. „I el-verhjem er jeg fød og bår-en,— *F. m. l.*

og der er al - le mi - ne klæ - der skåren.— *F. m. l.*

V. 32. Her står I, min fæ - ste - mø,— *F. m. l.*

med e - der vil jeg bår - de le - ve og dø— *F. m. l.*

V. 33. Den el - ver-mø har nu for-vunden al sin kvide,— *F. m. l.*

hun lægger hr. Bøsmer ved sin si - de.— *F. m. l.*

V. 34. Ham græder for fa - der og mo - der,— *F. m. l.*

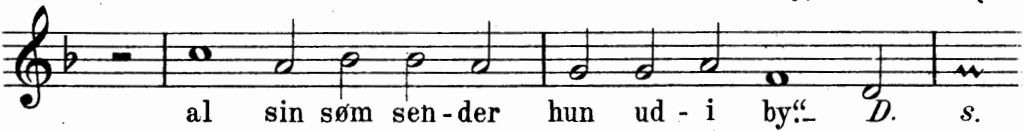
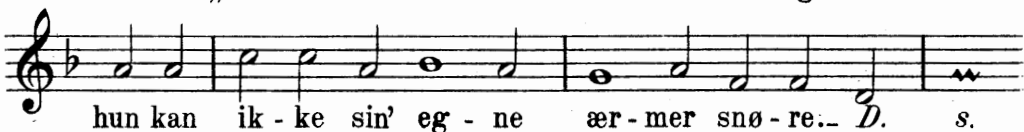
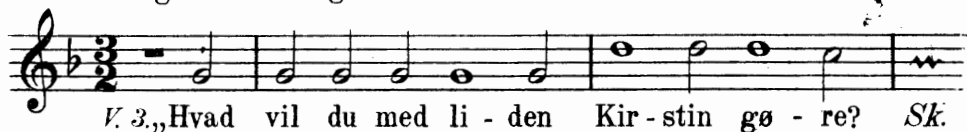
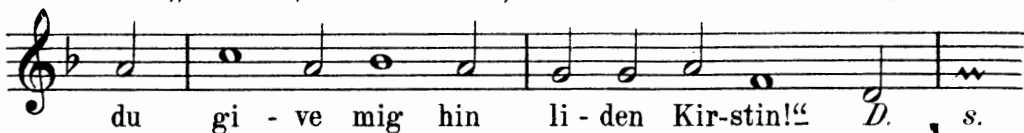
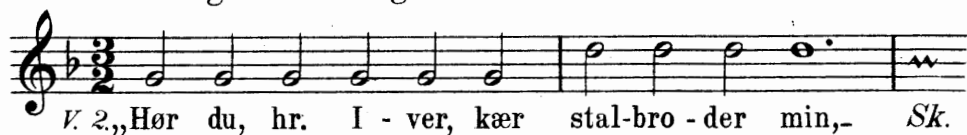
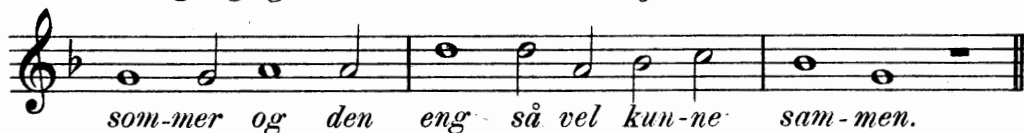
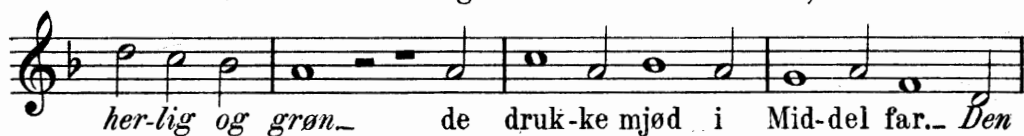
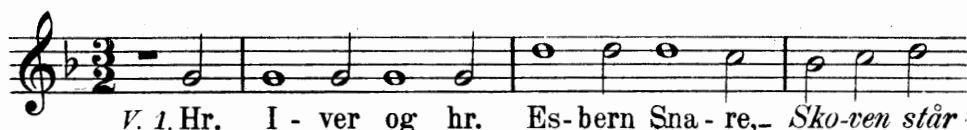
hans sø - ster og hans brø - der.— *F. m. l.*

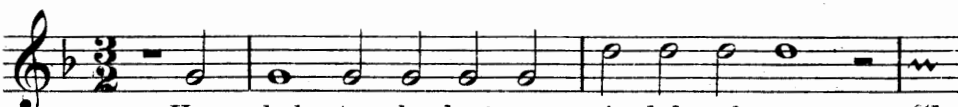
V. 35. Hal - ve me - re da græd hans fæ - ste - mø,— *For mig*

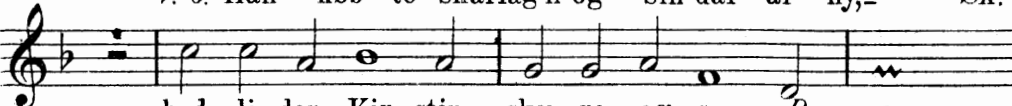
læn - ges end - nu— og sør - ged hun sig selv til

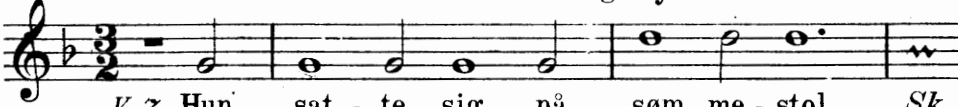
død.— *For mig læn - ges i al - le mi - ne da - ge.*

21. Esbern Snare.

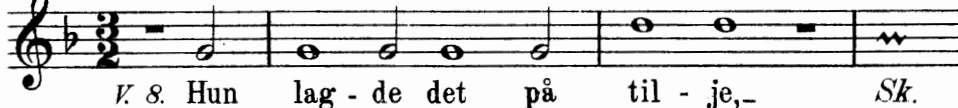

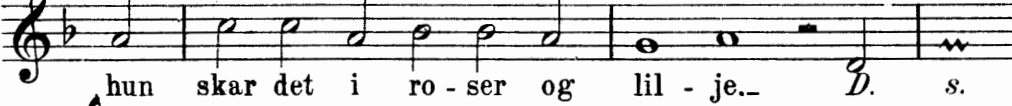

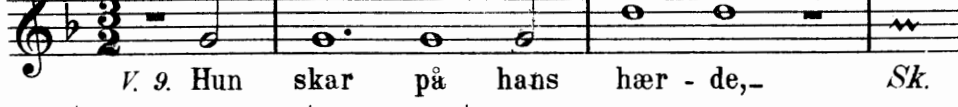
 V. 6. Han køb - te skarlag'n og sin - dal af ny, - *Sk.*

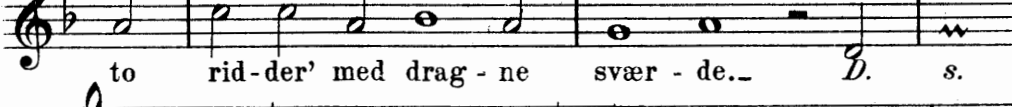
 bad li - den Kir - stin skæ - re og sy. - *D. s.*

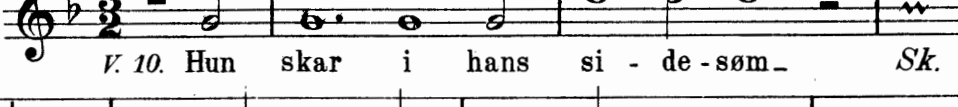
 V. 7. Hun sat - te sig på søm - me - stol, - *Sk.*

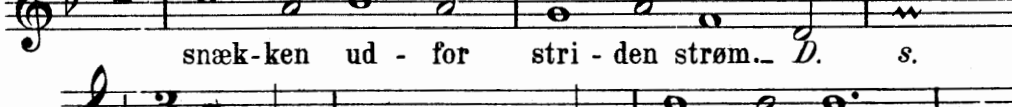

 hun søm - te det mod den kla - re sol. - *D. s.*

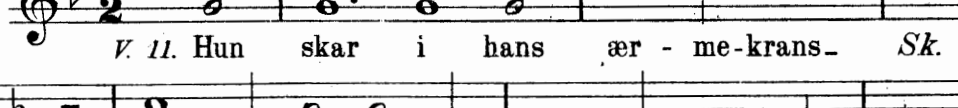
 V. 8. Hun lag - de det på til - je, - *Sk.*

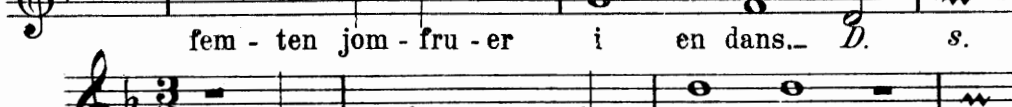
 hun skar det i ro - ser og lil - je. - *D. s.*

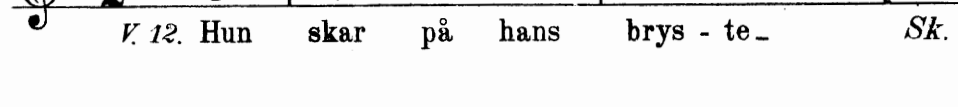
 V. 9. Hun skar på hans hær - de, - *Sk.*

 to rid - der' med drag - ne svær - de. - *D. s.*

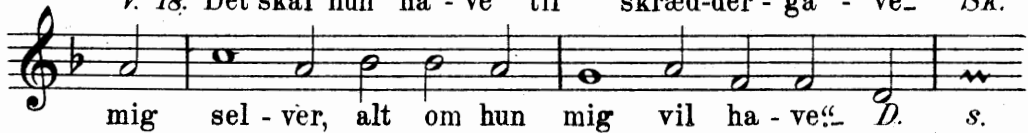
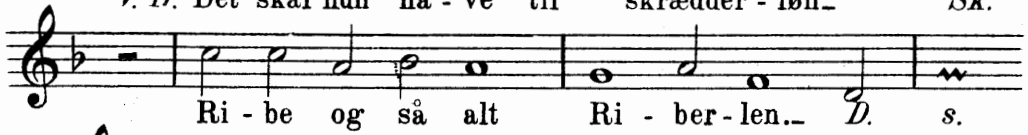
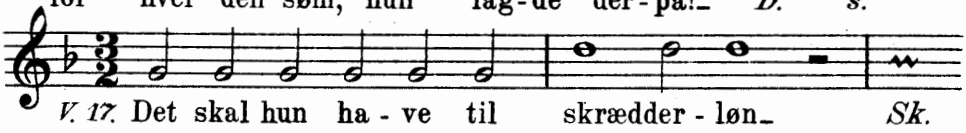
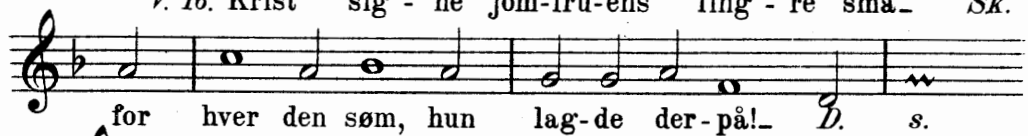
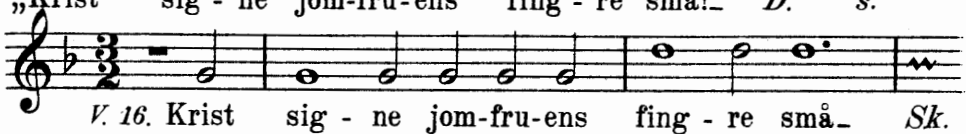
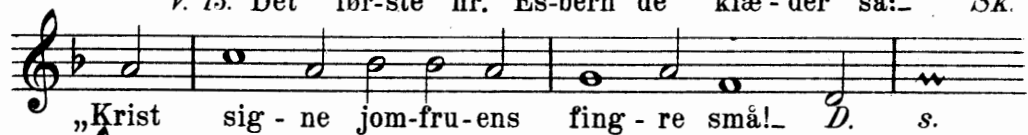
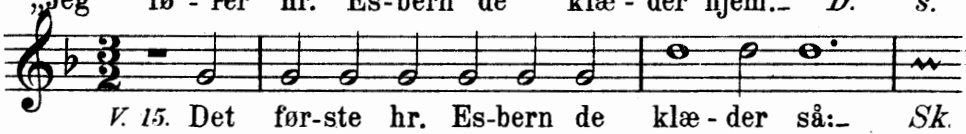
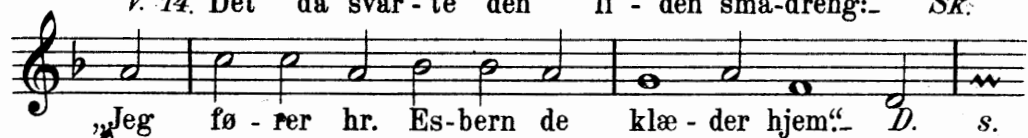
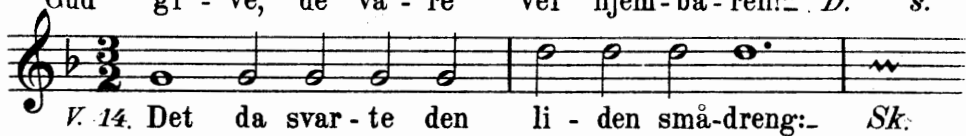
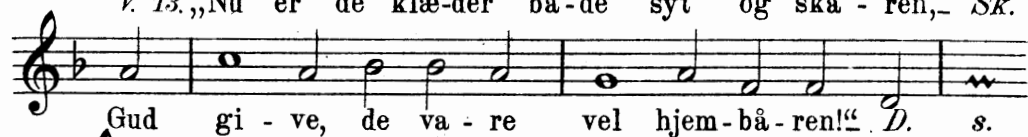
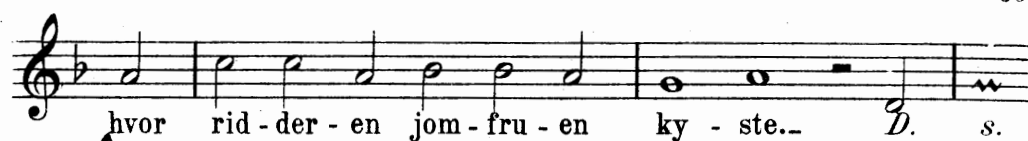
 V. 10. Hun skar i hans si - de - søm - *Sk.*

 snæk - ken ud - for stri - den strøm. - *D. s.*

 V. 11. Hun skar i hans ær - me - krans. - *Sk.*

 fem - ten jom - fru - er i en dans. - *D. s.*

 V. 12. Hun skar på hans brys - te - *Sk.*

K. 19. „Ha-ver tak, skøn ridder, for e-ders ga - vel! *Skoven står*
her-lig og grøn_ det er e-der selv, den jomfru vil ha-ve: Den
som-mer og den eng så vel kun-ne sam-men.

22. Dronning Dagmars død.

K. 1. Dronning Dagmar ligger ud i Ri - be syg, til Ringsted
 lader hun sig ven-te; al - le de fru-er, i Danmark er, dem
 la-der hun til sig hen-te... *Ud-i Ringsted hviles dronning Dagmar.*

K. 2. „I hen - ter mig fi - re, I hen - ter mig fem, I
 hen - ter mig af de vi - se! I hen - ter mig hid den
 li-den Kir-stin, hr. Kærle sø-ster af Ri - se! *Ud-i R.*

K. 3. Li-den Kir-stin ind ad dø - ren tren med
 tugt og me - gen som-me; dronning Dag-mar sid-der hen-de

op i - gen, hun fav - ned saa vel hen - des kom - me. - Ud - i *R.*

V. 4. „Kan du læ - se og kan du skri - ve og kan du
lø - se min pi - ne, da skal du sli - de rød skar -
la - gen og ri - de grå gan - ger min. - Ud - i *R.*

V. 5. „Kun - de jeg læ - se og kun - de jeg skri - ve, jeg
gjø - de det alt så gær - ne; det vil jeg for san - den
si - ge: e - ders pi - ne er hår - der' end jær - ne. - Ud - i *R.*

V. 6. Så tog hun Sankt Ma - ri bog, hun læ - ste
alt det hun kun - de; hun kun - de ik - ke lys på kro - nen
se, så så - re hendes øj - ne de run - de. - Ud - i *R.*

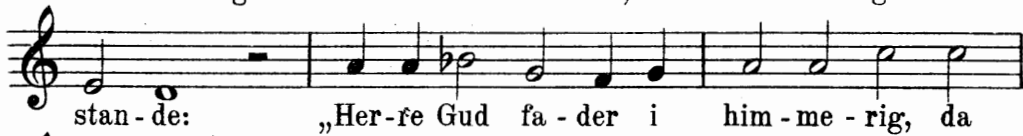
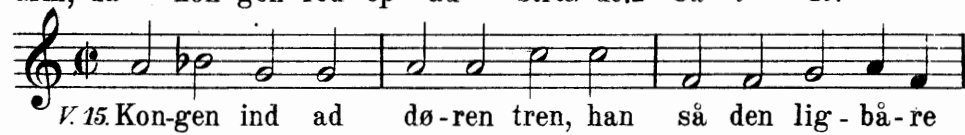
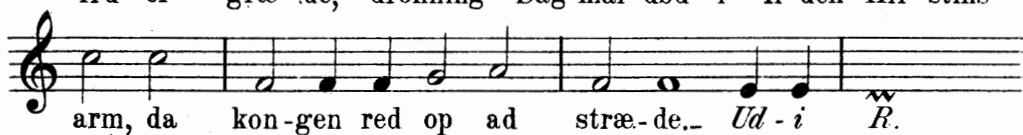
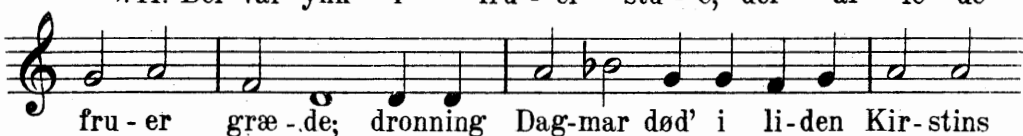
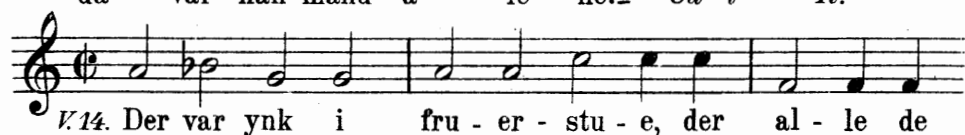
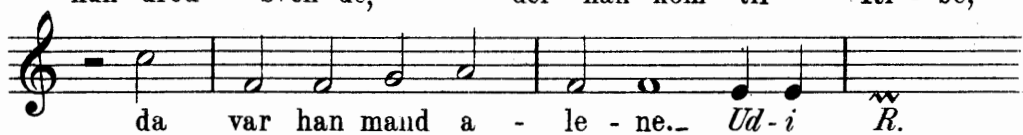
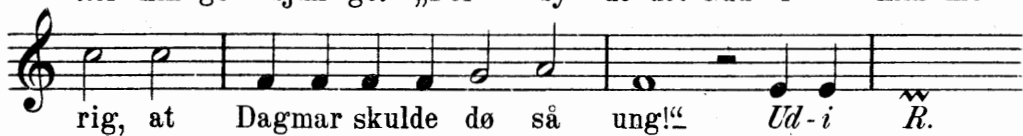
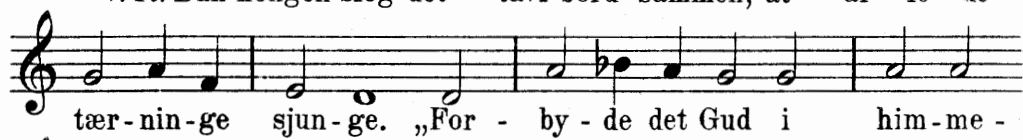
V. 7. De led - te hen - de ud, de led - te hen - de ind, det
blev jo længer og vær - re: „I me - den det kan ej bed - re
vor - de, I sender bud ef - ter min her - re. - Ud - i *R.*

V. 8. Det var den li - den smådreng, han lod ik - ke
 læn - ge li - de, han ryk - te sa - del af bjæl - ken ned,
 lag - de den på ørs hint hvi - de... *Ud - i R.*

V. 9. Kon - gen han stan - der på høj - e - lofts - bro, og
 ser han ud så vi - de: „Og his - set ser jeg en
 li - den smådreng, så sør - ge - lig mon han kvi - de... *Ud - i R.*

V. 10. His - set ser jeg en li - den små - dreng, så
 sør - ge - lig mon han træ: det rå - de Gud fa - der i
 him - me - rig, alt hvor Dagmar hun må! *Ud - i R.*

V. 11. Ind kom li - den smådreng og ste - des han for
 . bord: „Vil I no - get med Dag - mar ta - le, I
 vi - de hen - de snar - lig ord! *Ud - i R.*

V. 16. Jeg be - der e - der, fru - er og mør og
 så I go - de tær - ner: I be - der en bøn alt for
 mig! jeg ta - ler med Dagmar så gær - ne! Ud - i *R.*

V. 17. Dronning Dag - mar rej - ser sig af bå - ren op, hendes
 øj - ne var blo - di - ge rø - de: „O ve, o ve, min
 æ - de - lig her - re, hvi gjør - de I mig den mø - de? Ud - i *R.*

V. 18. Den før - ste bøn, jeg e - der be - der, den
 vi - der I mig så gær - ne: al - le fred - lø - se mænd dem
 gi - ver I fred og al - le fan - ger af jær - ne! Ud - i *R.*

V. 19. Den an - den bøn, jeg e - der be - der, den
 er e - der selv til som - me: I lo - ver ik - ke Ben - gerd
 ef - ter mig, hun er så besk en, blom - me. Ud - i *R.*

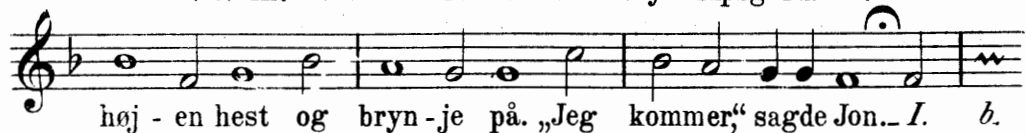
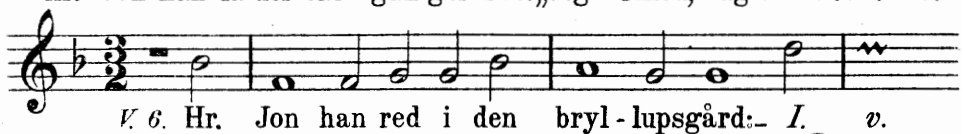
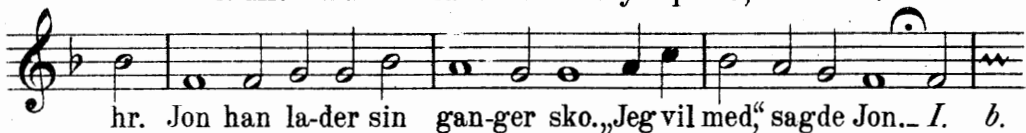
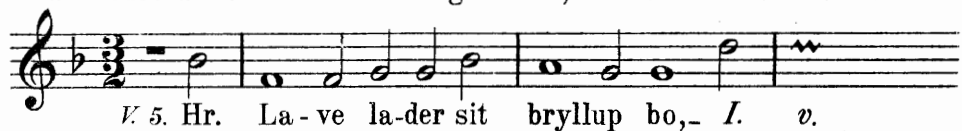
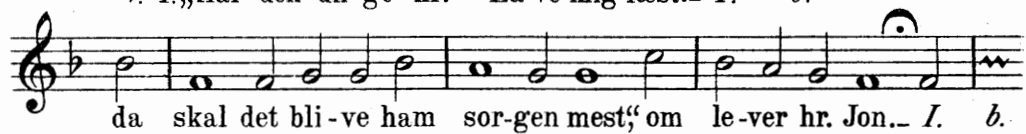
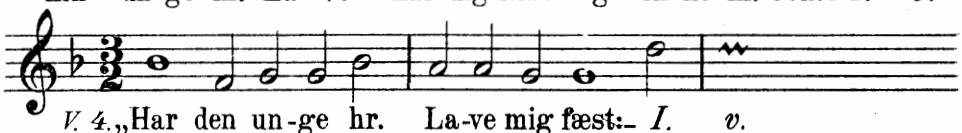
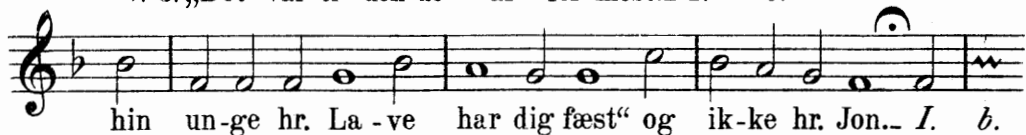
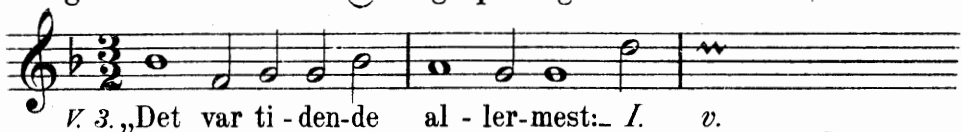
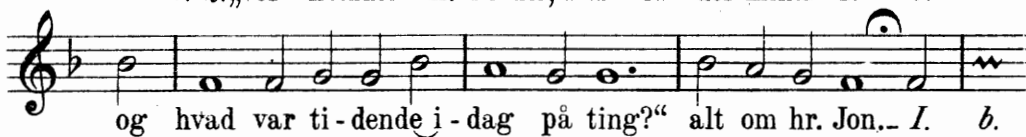
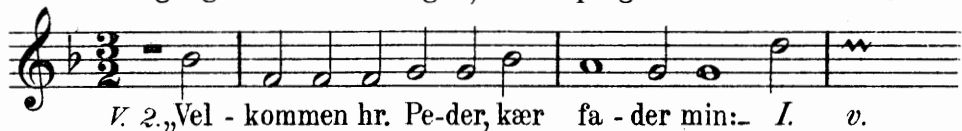
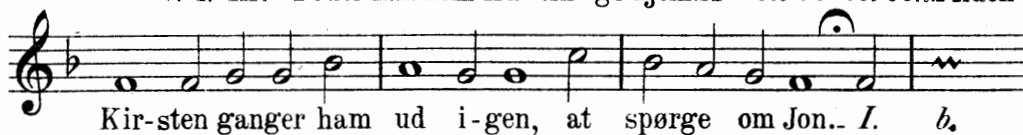
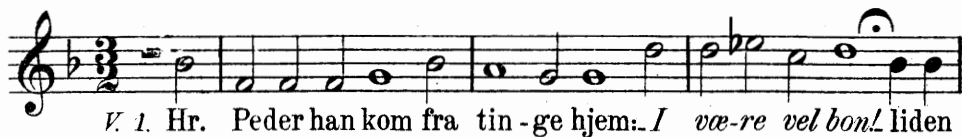
K 20. Den tred-je bøn, jeg e - der be - der, den
vi - der I mig så gær - ne: la - der I Knud, min
yng - ste søn, kon - ning i Dan - mark væ - rel. *Ud-i R.*

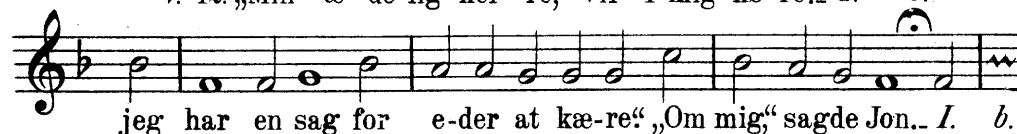
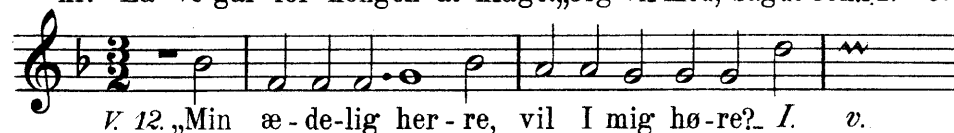
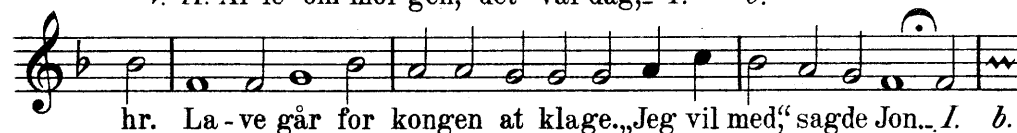
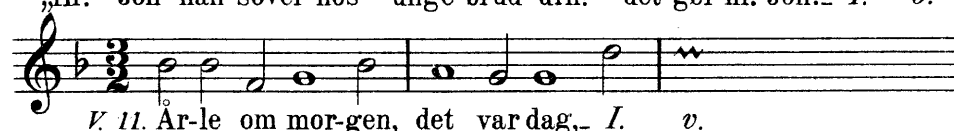
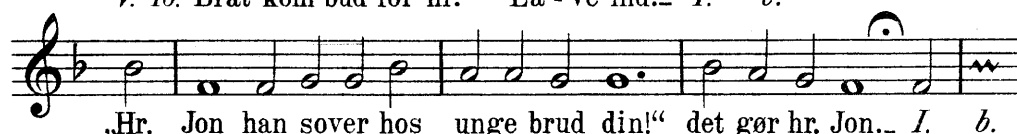
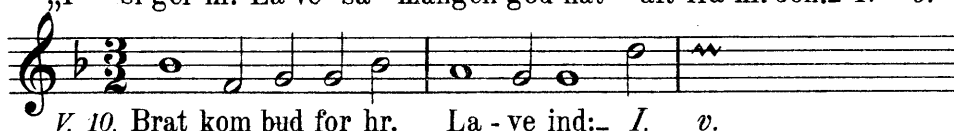
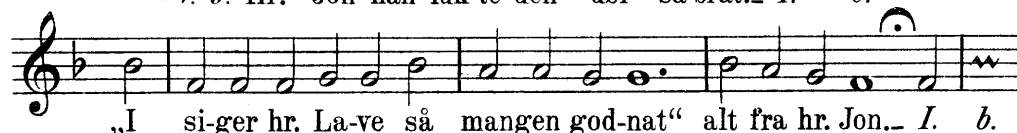
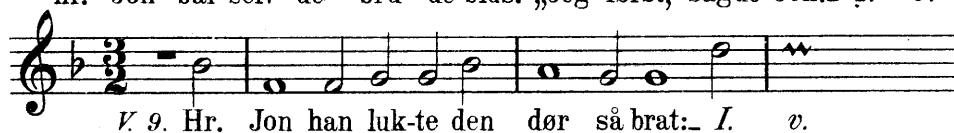
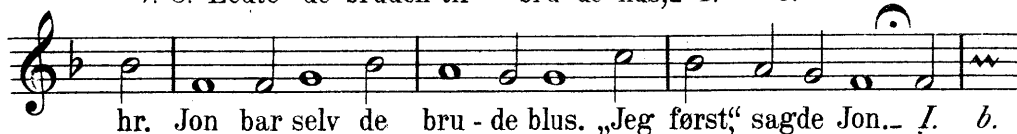
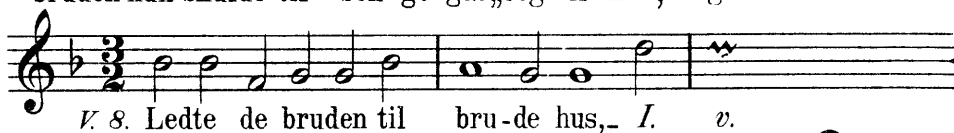
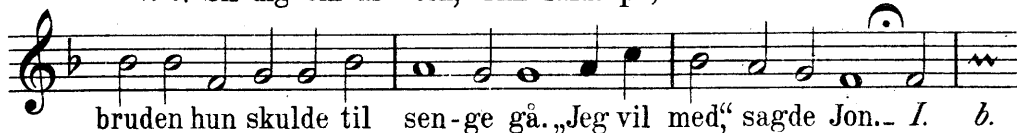
K 21. Jeg tør - de ik - ke ved i pi - nen bræn - de
bå - de dag og nat, havd' jeg ik - ke mi - ne ær - mer om
søn - da - gen snørt og ik - ke stri - ge på sat. *Ud-i R.*

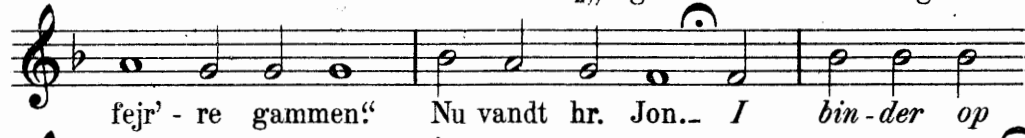
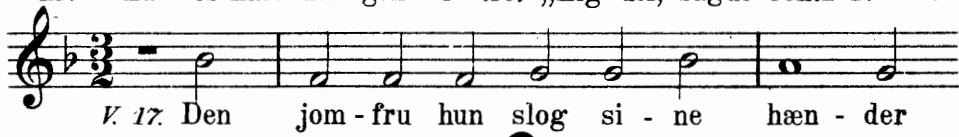
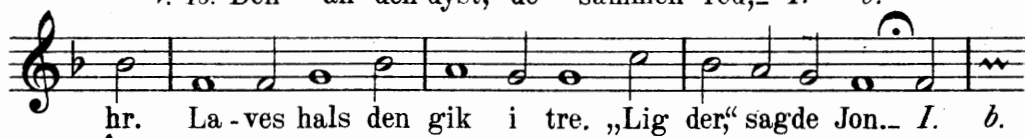
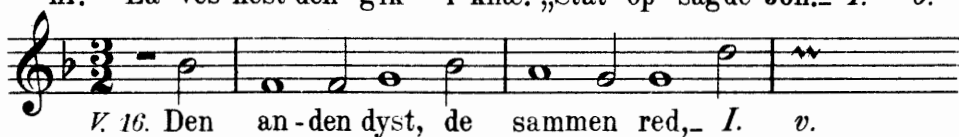
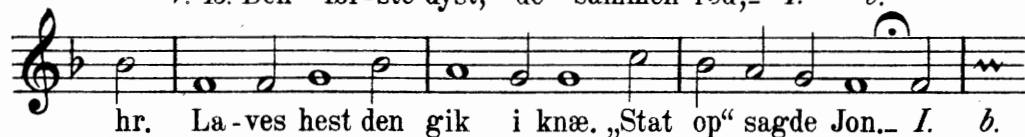
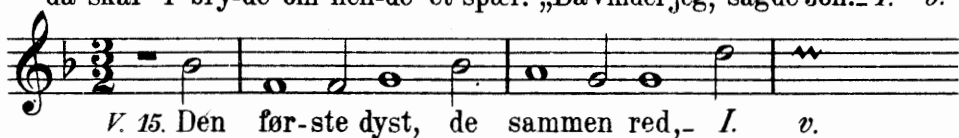
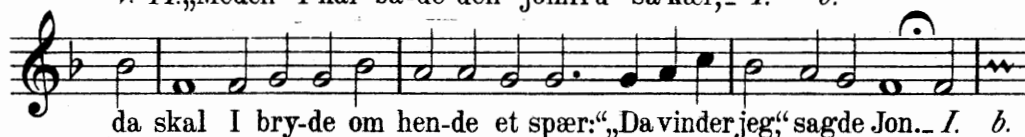
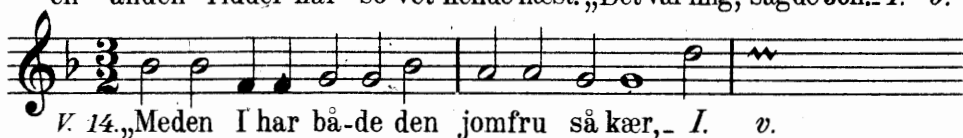
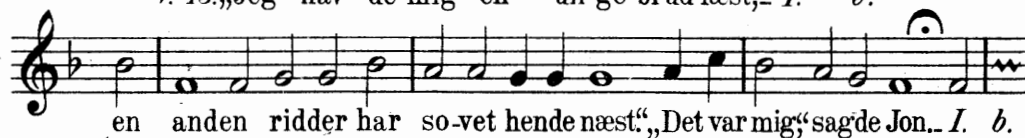
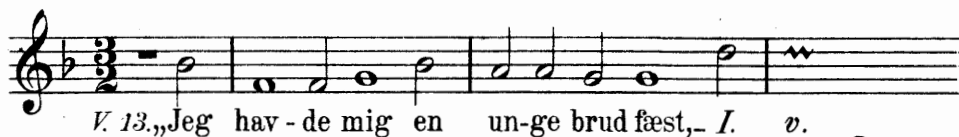
K 22. Nu er det tid jeg fa - rer her - fra, jeg må ik - ke læn - ger
li - de: nu gan - ger him - merigs klok - ker for mig, Guds eng - le
ef - ter mig bi - de. *Ud-i Ringsted hvi - les dronning Dagmar.*

23. Lave og Jon.

Jeg be - der e - der al - le mi - ne mænd, I væ - re vel -
bon! I bin - der op hjæl - men af rø - den guld og føl - ger hr. Jon!

24. Moder under mulde.

V. 1. Hr. Bjørn han ri-der sig op un-der ø,
 fæ-ste han sig så væn en mø, fæ-ste han stol-ten
 Søl-ver-lad... Fav-re ørd fry-der så mangt et hjær-te.

V. 2. Fæste han stol-ten Søl-ver-lad, hun var sørgen-de og
 sjæl-den glåd. I ot-te år de sammen var... *F. o.*

V. 3. I ot-te år de sammen var, ot-te børn hun til
 ver-den bær. Så kom der dø-den på det land... *F. o.*

V. 4. Så kom der dø-den på det land, tog bort stolt Sølv-er-lad, den
 lil-je-vånd. Hr. Bjørn han ri-der så vi-de... *F. o.*

V. 5. Hr. Bjørn han ri-der så vi-de, så fæ-ste han jom-fru
 Bli-de. De før-te brud i hr. Bjørns gård... *F. o.*

V. 6. De før-te brud i hr. Bjørns gård, hans småbørn går hende
 ud-i-mød. De klap-per hen-de på skar-lagenskind... *F. o.*

V. 7. De klapper hen-de på skarlagenskind: „I vær velkommen, kær mo-der min!“ Hun stød-te dem fra sig med sin fod... *F. o.*

V. 8. Hun stødte dem fra sig med sin fod: „Mon det-te skal væ-re min første mød?“ Hr. Bjørn gav hende de skar-lagen blå... *F. o.*

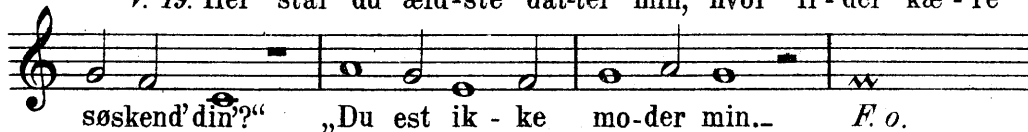
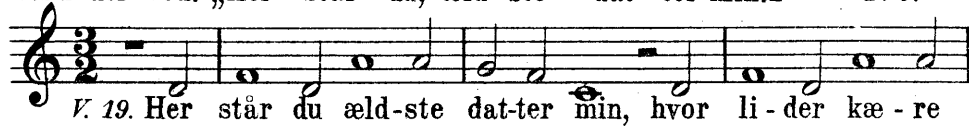
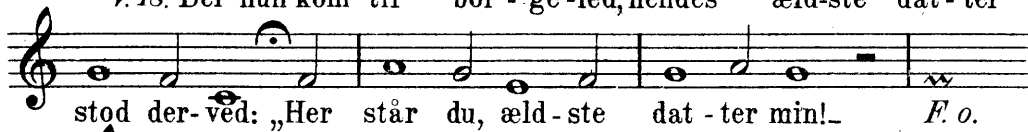
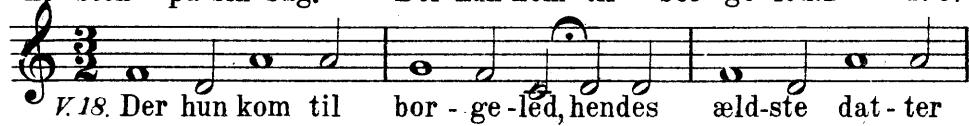
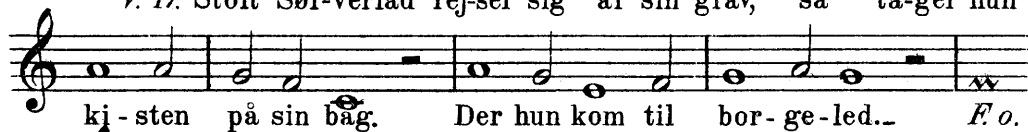
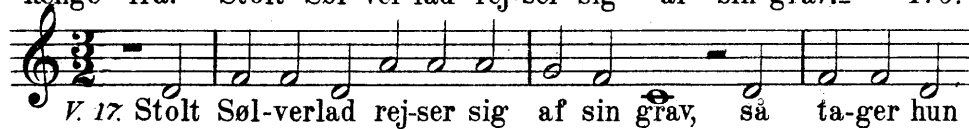
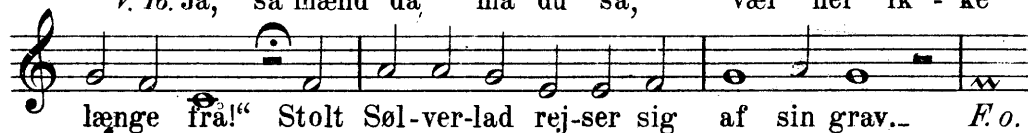
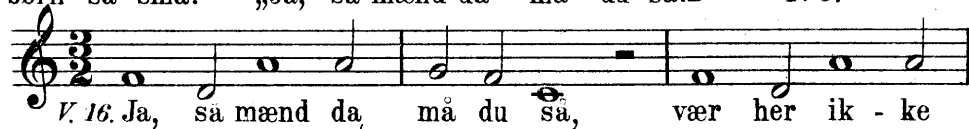
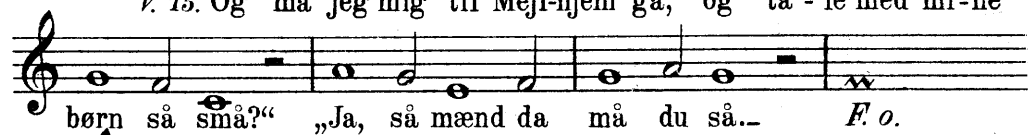
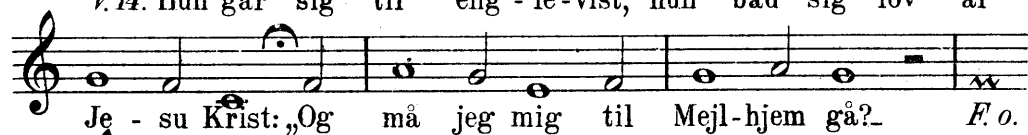
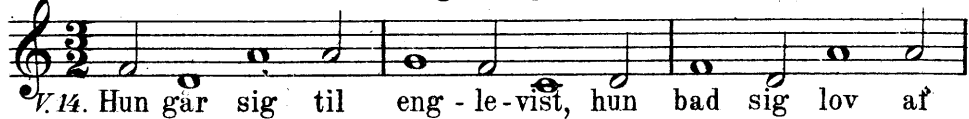
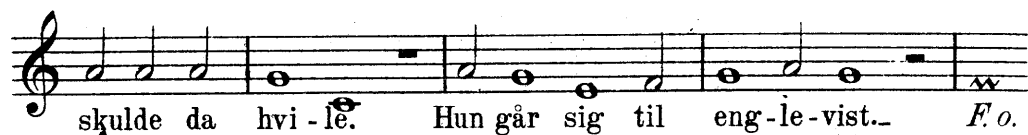
V. 9. Hr. Bjørn gav hende de skar-la-gen blå, for hun skulde el-ske hans børn så små. Hangav hen-de det guld så rød... *F. o.*

V. 10. Han gav hen-de det guld så rød, så så - re svalt hun hans småbørn for brød, Hun tog fra dennem de bol - stre blå... *F. o.*

V. 11. Hun tog fra dennem de bol-stre blå, hun lag-de hans børn i ba - ren strå. Så så - re da græd hans småbørn under ø... *F. o.*

V. 12. Så så - re da græd hans småbørn under ø; det hør-te stolt Søl-ver-lad, hun var død. Det var om en lørdag ad kvæl-de... *F. o.*

V. 13. Det var om en lørdag ad kvæl-de, al - le sjæ - le de

V. 20. Du est ik - ke mo - der min, meden du bær så
bleg en kind! Hun går sig ud - i den sto - ve. *F. o.*

V. 21. Hun går sig ud - i den sto - ve, som hendes små - børn
in - de lå - ve. Hun gik til sengen og i hun så. *F. o.*

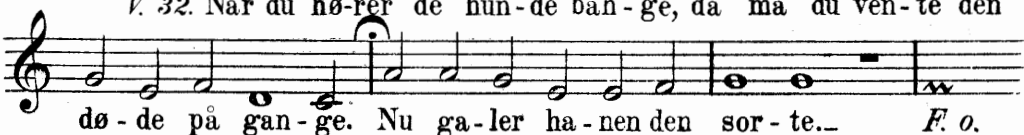
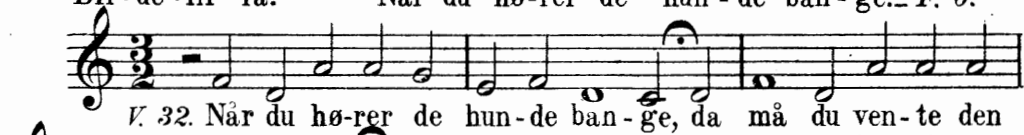
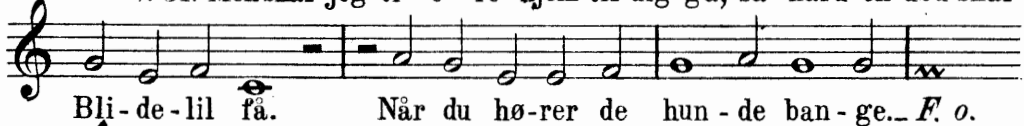
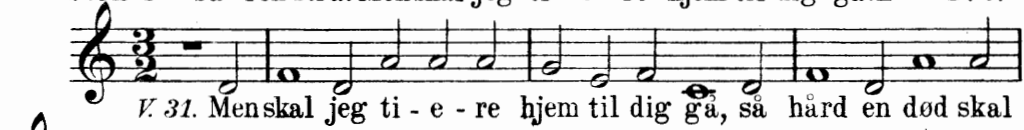
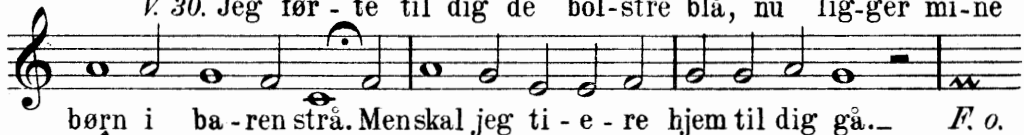
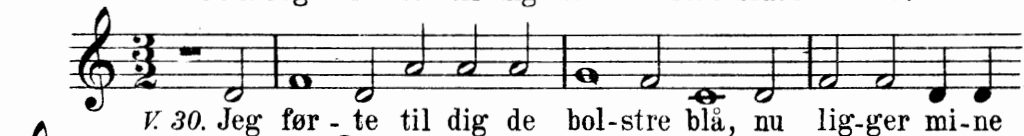
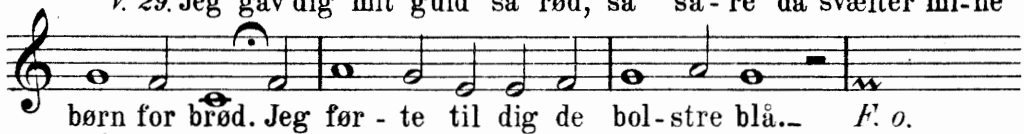
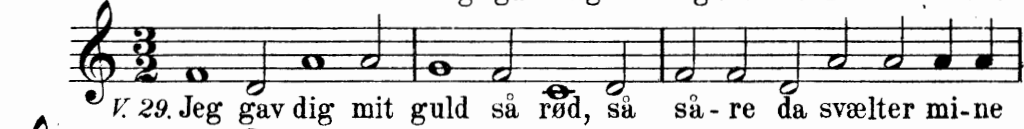
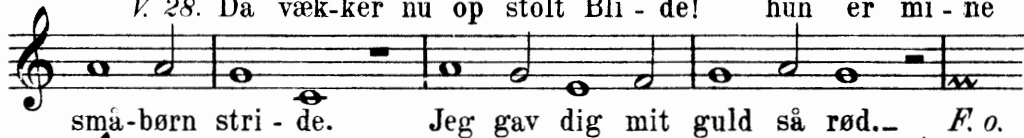
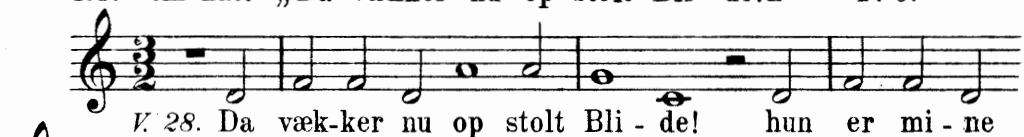
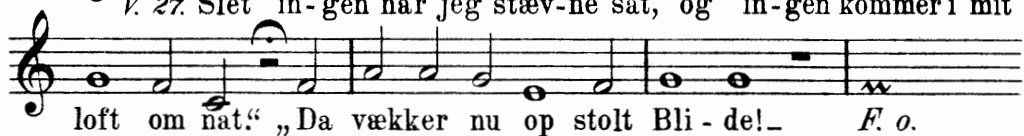
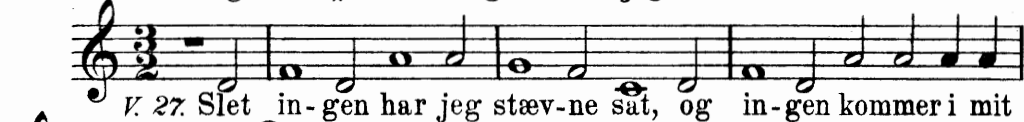
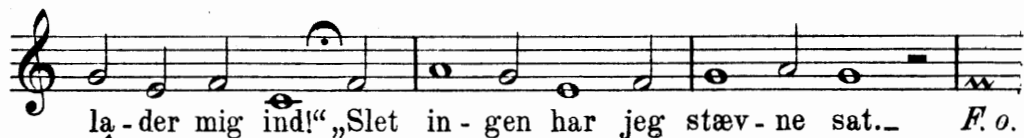
V. 22. Hun gik til sengen og i hun så, hendes børn de
lå 'i baren strå. Hun sat - te sig ne - der på en stol. *F. o.*

V. 23. Hun satte sig ne - der på en stol, den e - ne hun børste, den
anden hun tød. Hun sat - te den mindste på sit skød. *F. o.*

V. 24. Hun sat - te den mindste på sit skød, så så - re hun
græd, hendes hjerte det blødt. Så går hun sig til høj - e - loft. *F. o.*

V. 25. Så går hun sig til høj - e - loft, som her - re Bjørn han
in - de sov. Hun stød - te på dø - ren med ki - ste sin. *F. o.*

V. 26. Hun stødte på døren med ki - ste sin: „Står op, hr. Bjørn, og

K. 33. Nu ga-ler ha-nen den sor-te, så snar-lig må jeg
 bor-te.“ Hun var ik-ke sna-rer' lagt i jord._ *F. o.*

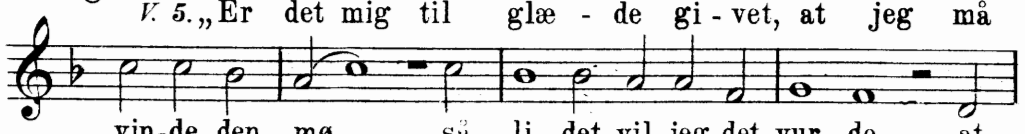
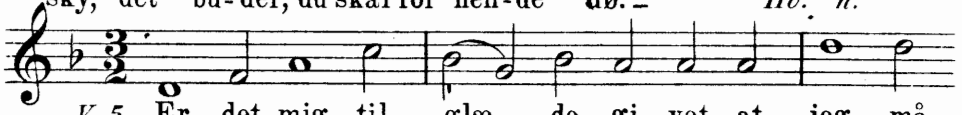
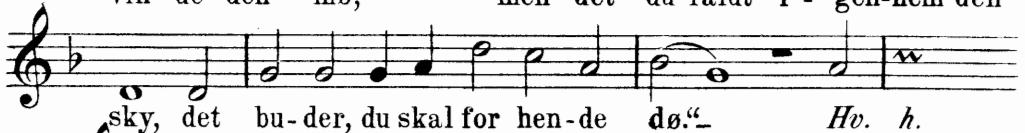
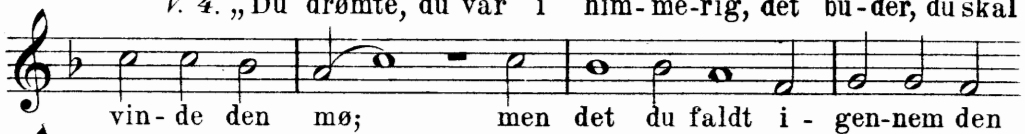
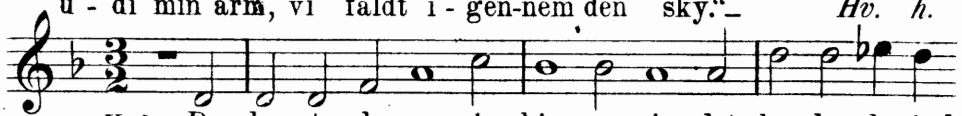
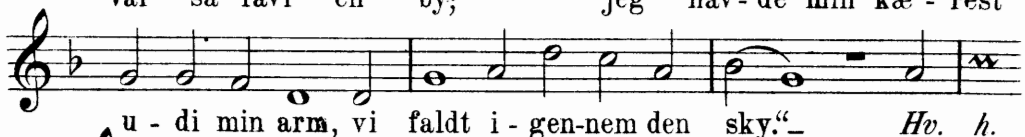
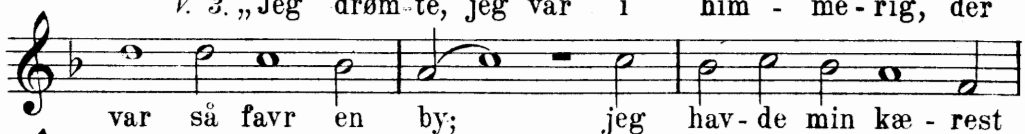
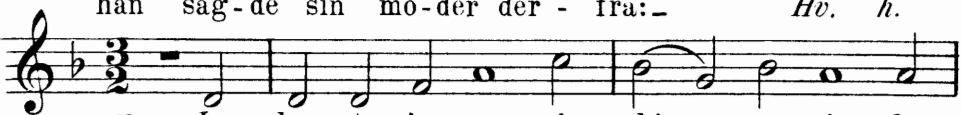
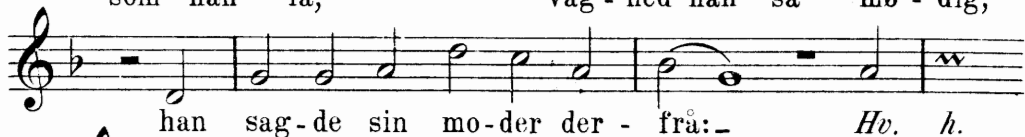
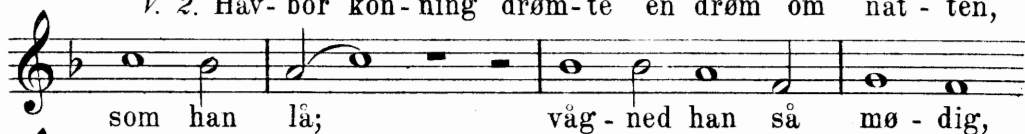
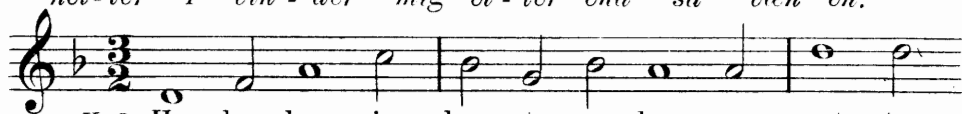
K. 34. Hun var ik-ke sna-rer' lagt i jord, end hendesbørn var
 lagt på bol-stre blå. Bli-de dem børste og hun dem flet-te._ *F. o.*

K. 35. Bli-de dem børste og hun dem flet-te, hun dem løf-te og
 hun dem let-te. Hver gang hun hør-te de hun-de gø._ *F. o.*

K. 36. Hver gang hun hør-te de hun-de gø, da le-ger de
 børn med guld så rød, da le-ger de børn med rø-den
 guld._ *Fav-re ord fry-der så mangt et hjær-te.*

25. Havbor og Signelil.

K. 1. Hav - bor kon-ning og Si - vold kon-ning de
 yp - ped dem en kiv: alt om hin stol - ten
 Sig - ne - lil, hun var så væn en viv._ *Hvad*

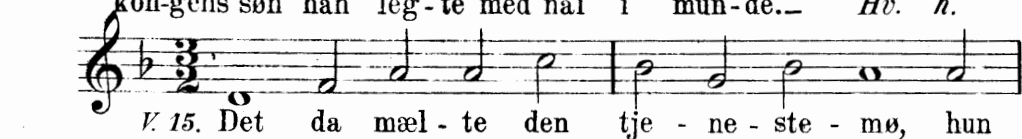
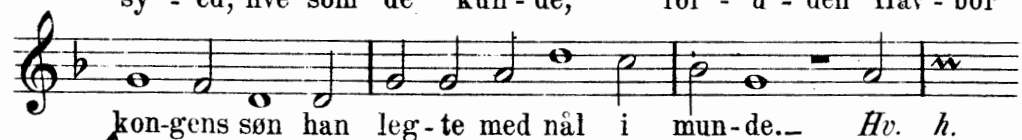
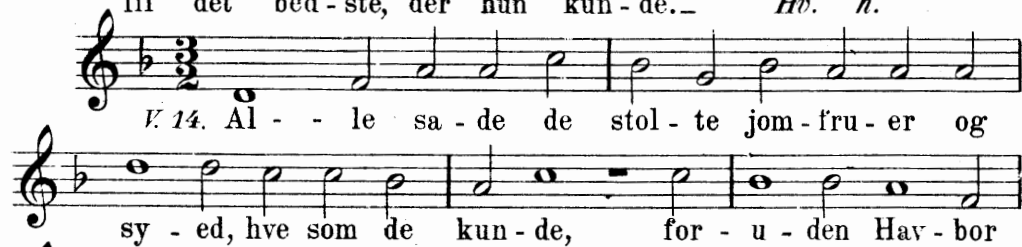
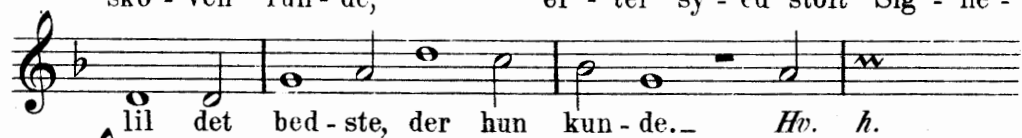
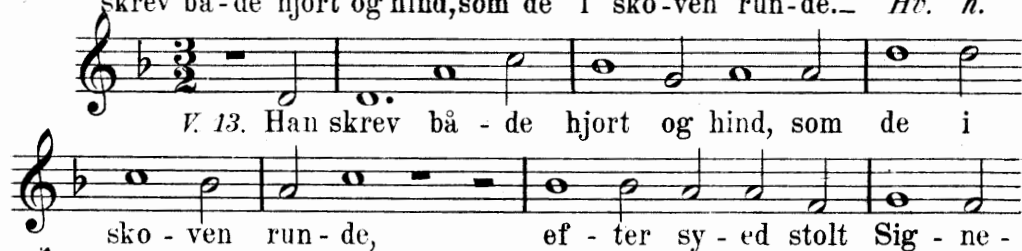
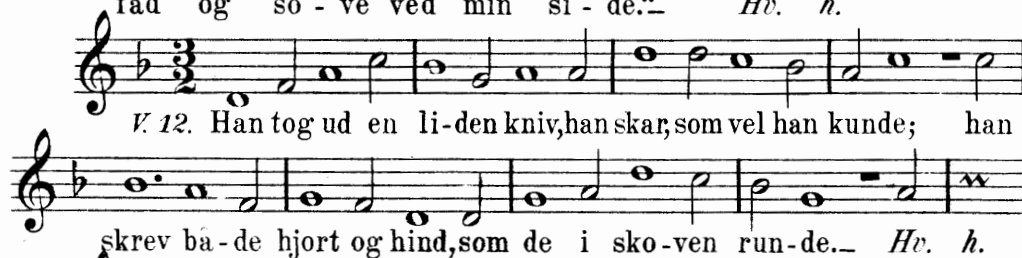
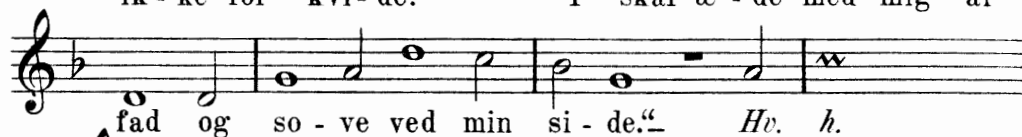
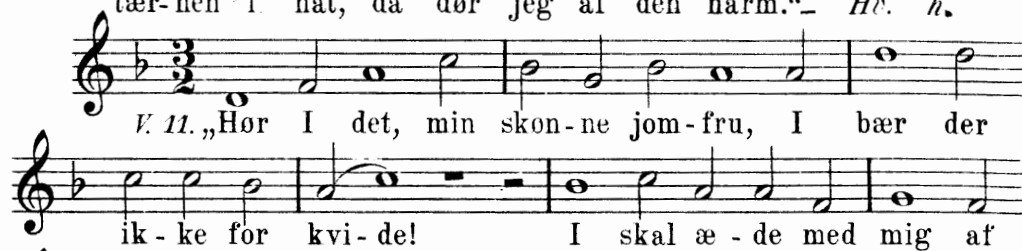
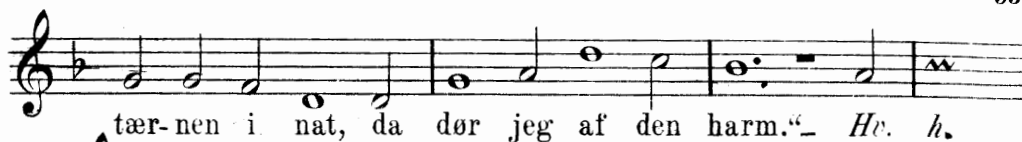
V. 6. Hav - bor la - der sig vok - se hår og jom - fru -
 klæ - der skæ - re; så red han sig til Dan - ne -
 mark, som mon - de han jom - fru væ - re. *Hv. h.*

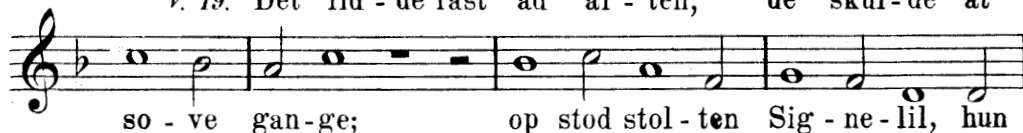
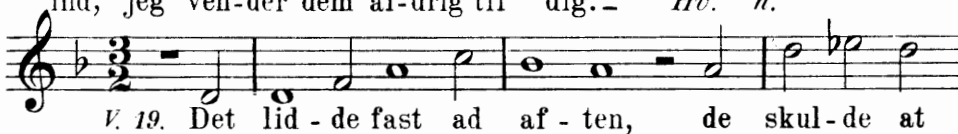
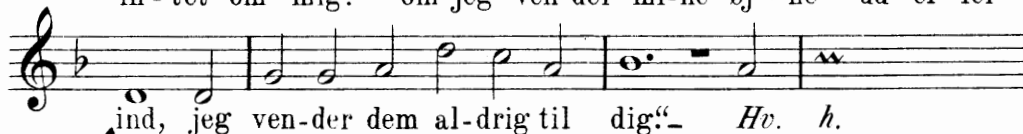
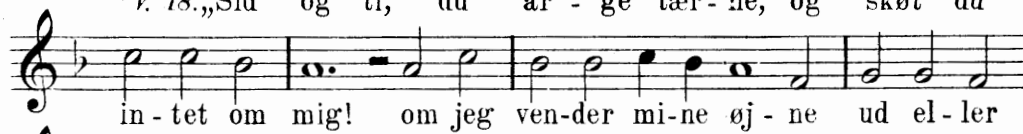
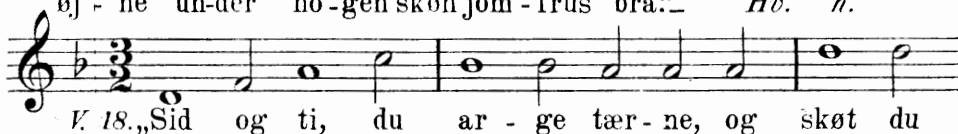
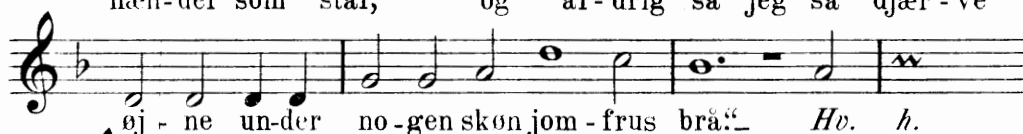
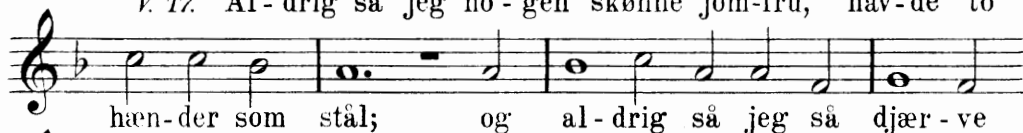
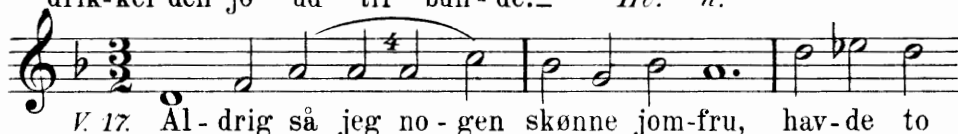
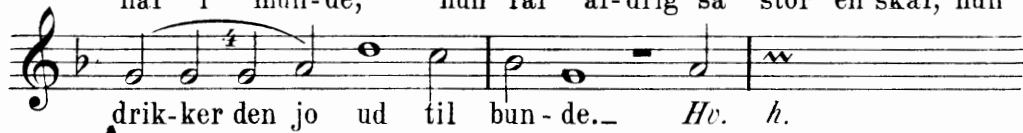
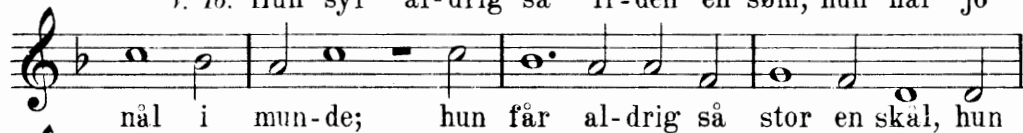
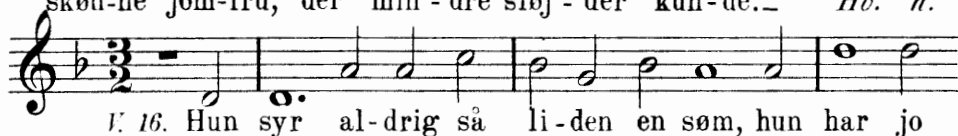
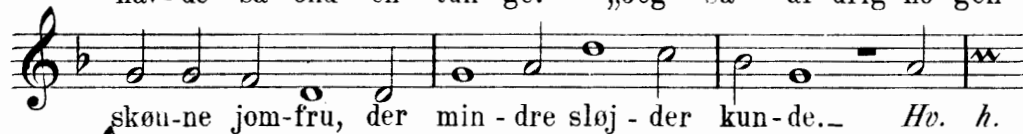
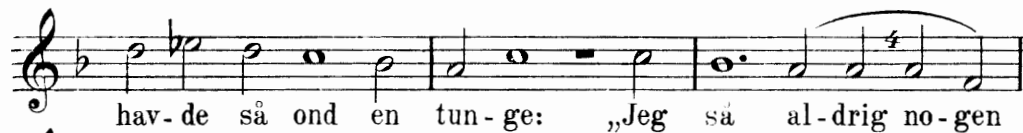
V. 7. Midt u - di den bor - gegård, der aksler han sit skind;
 sa går han i bu - re for stol - ten Sig - nild ind. *Hv. h.*

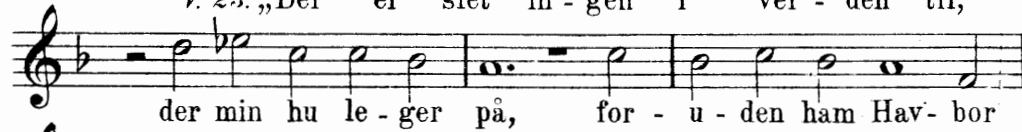
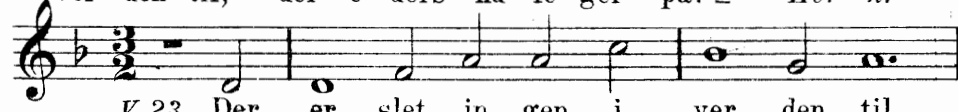
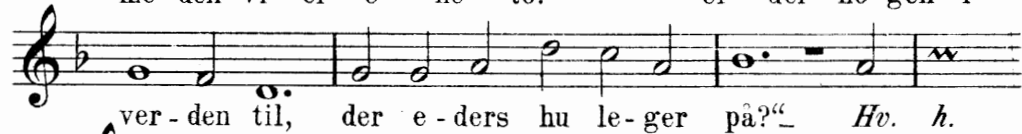
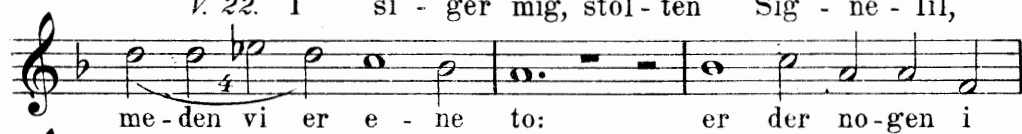
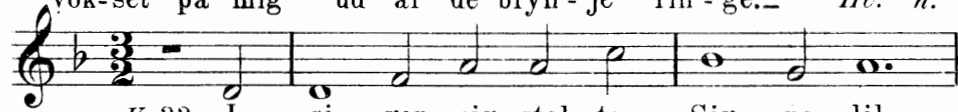
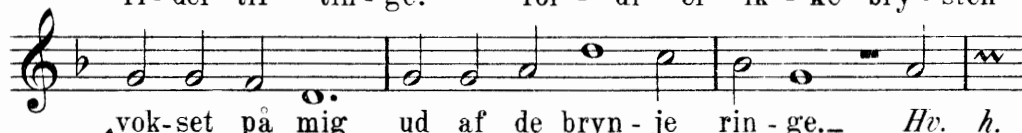
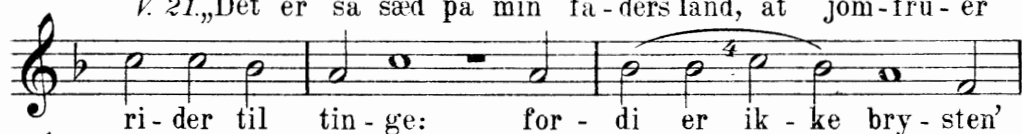
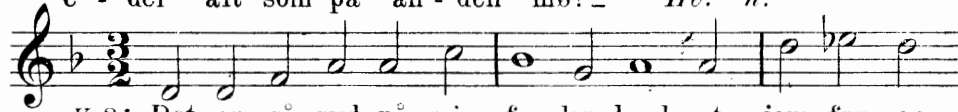
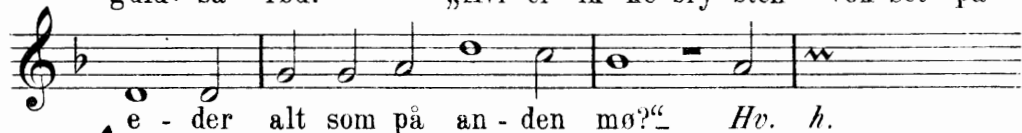
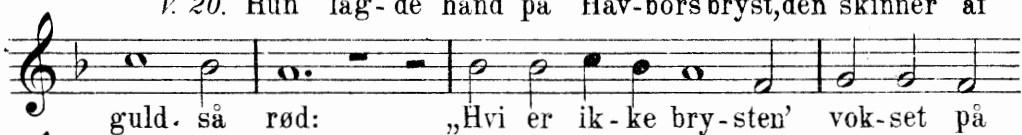
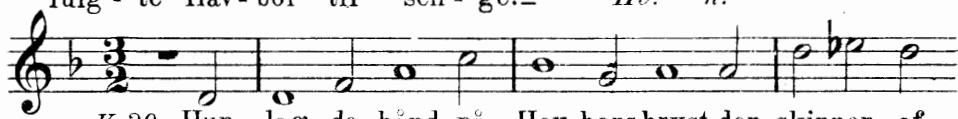
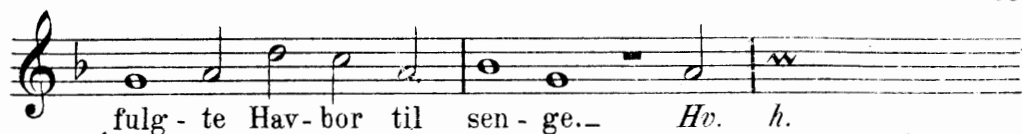
V. 8. „Hil sid - der I, stol - ten Sig - ne - lil, med mør og
 go - de kvin - del Hav - bor har mig til e - der
 sendt, om I vil mig sløj - der ken - de.“ *Hv. h.*

V. 9. „Al - le de sløj - der, der jeg kan, dem læ - rer jeg
 e - der så gær - ne; I skal æ - de med mig af
 fad og so - ve hos min tær - ne.“ *Hv. h.*

V. 10. „Jeg har æ - det med kon - ge - børn og so - vet
 i de - res arm; skal jeg so - ve hos

K 24. „Er det Hav-bor kon-gens søn, I har i hjær-tet
 kær, da ven-der e-der hid, al-ler-kæ-re-ste min, han
 so-ver e-der alt så nær.“ Hv. h.

K 25. „Er I nu Hav-bor kon-gens søn, hvi vil-de I
 mig så skænde? hvi red I ik-ke i min fa-ders
 gård med høg på høj-re hæn-de?“ Hv. h.

K 26. „Hvor skul-de jeg ri-de i e-ders fa-ders gård med
 høg på høj-re hæn-de! e-ders fa-der han er vor-den mig
 vred, han tru-er at la-de mig hæn-ge?“ Hv. h.

K 27. „I ti-er kvær, Hav-bor kon-gens søn, I
 si-ger ik-ke så! vå-gen lig-ger min
 tær-ne, og ly-der hun der-på.“ Hv. h.

K 28. „Lig-ger e-ders tær-ne vå-gen og

ly - der der - op - på, - da lig - ger un - der mit
 ho - ved-gærd mit sværd og bryn - je blå. - *Hv. h.*

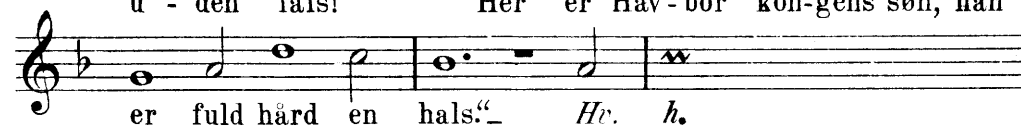
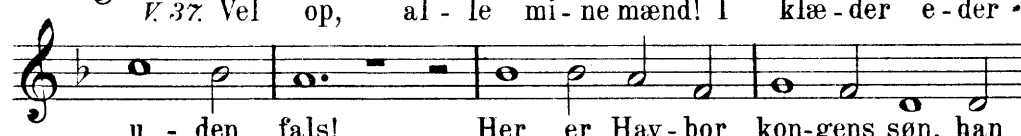
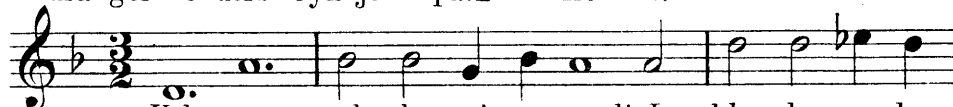
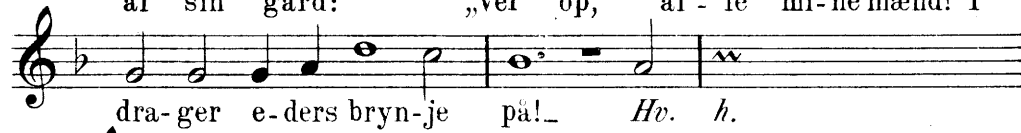
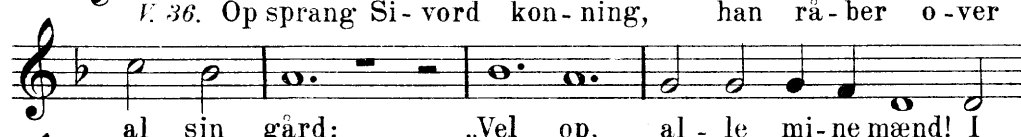
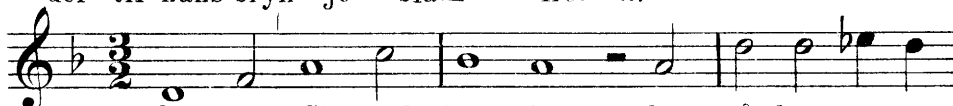
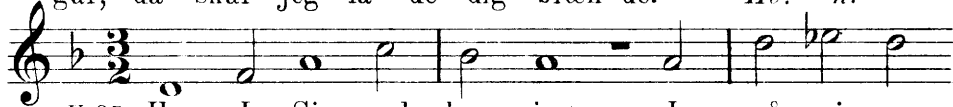
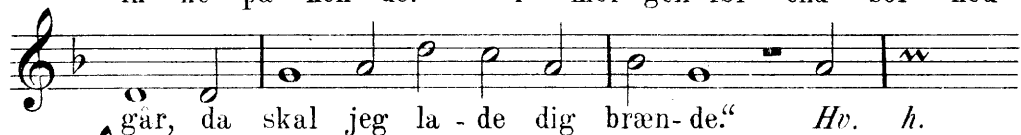
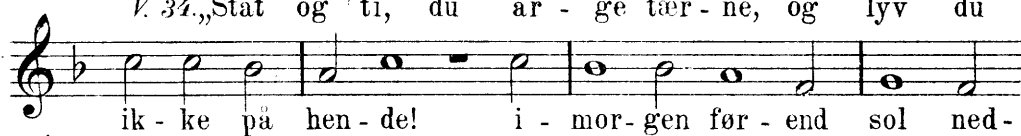
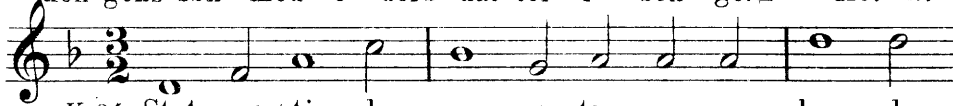
V. 29. Her lig - ger un - der mit ho - vedgærd min bryn-je og
 go - de sværd; og vo - re her hun-dre - de ra-ske hov-
 mænd, jeg ræd - des ik - ke den færd. - *Hv. h.*

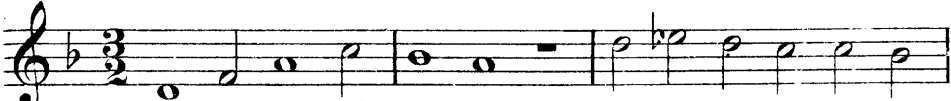
V. 30. Sammen lå de kongebørn, de mente de var e - ne to;
 u - de da stod den tær - ne, og lyd - de hun der - på. - *Hv. h.*

V. 31. U - de da stod den tær - ne, og lyd - de hun der - på; så
 stjal hun bort hans go - de sværd og så hans bryn-je blå. - *Hv. h.*

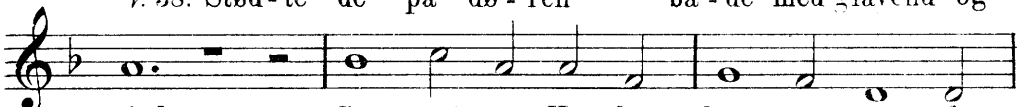
V. 32. Stjal hun bort hans go - de sværd og så hans bryn-je blå; så
 gik hun til det samme loft, som Sivord konning i lå. - *Hv. h.*

V. 33. „So-ver I? vå - ger, min æ - de - lig her - re! I
 so-ver nu alt for læn-gel nu er han Hav - bor

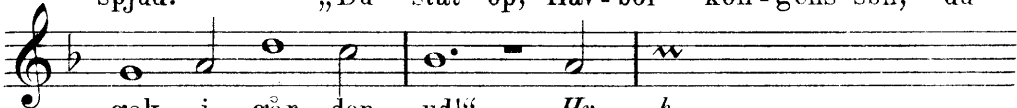

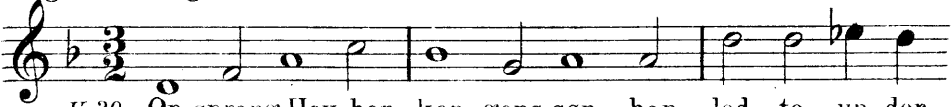
 V. 38. Stød-te de på dø-ren båd-de med glavend og

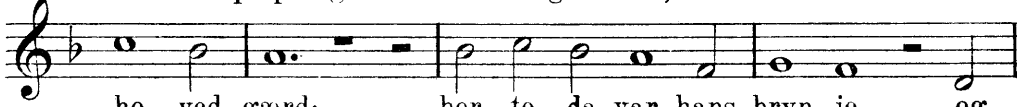
 spjud: „Du stat op, Hav-bor kon-gens søn, du

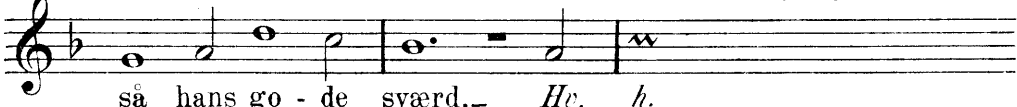
 gik i går-den ud!“ Hv. h.

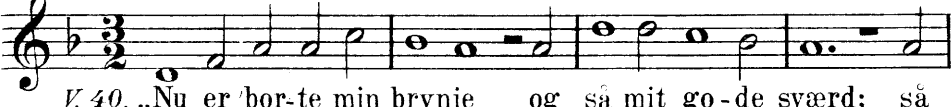
 V. 39. Op sprang Hav-bor kon-gens søn, han led-te un-der

 ho-ved-gærd; bor-te da var hans bryn-je og

 så hans go-de sværd.— Hv. h.

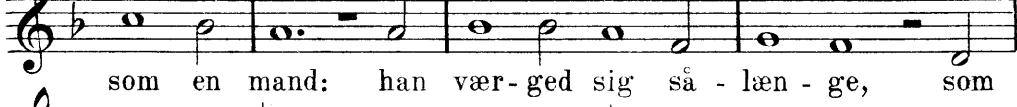
 V. 40. „Nu er bor-te min bryn-je og så mit go-de sværd; så

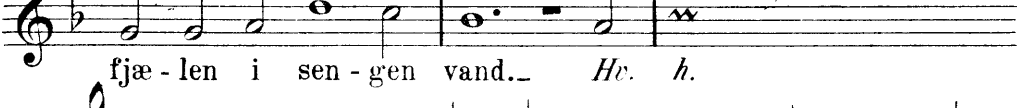
 mænd ved, stol-ten Signild, her bli-ver fuld ond en færd.“ Hv. h.

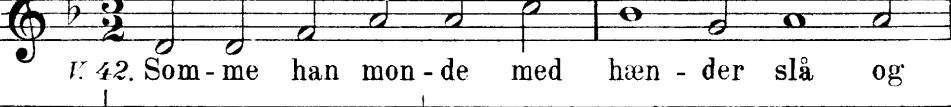
 V. 41. Tak ha-ve Hav-bor kon-gens søn, han vær-ged sig

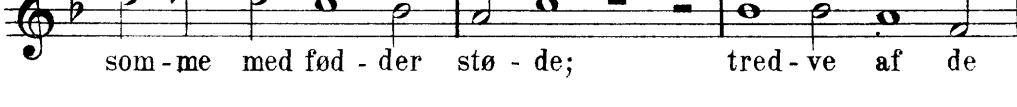
 som en mand: han vær-ged sig så-læn-ge, som

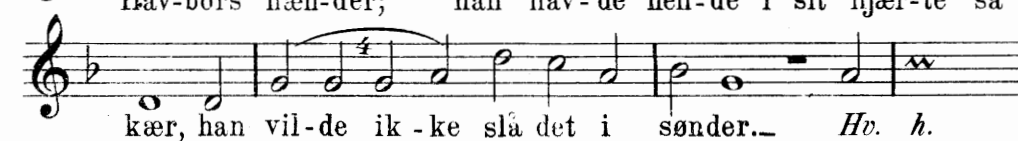
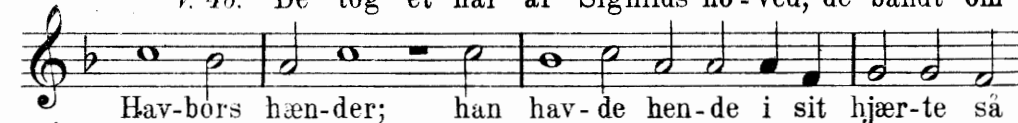
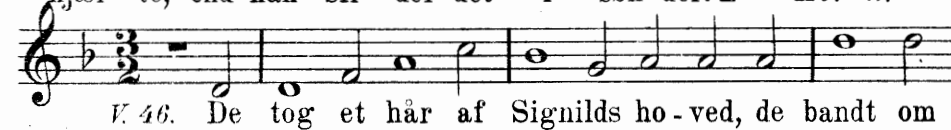
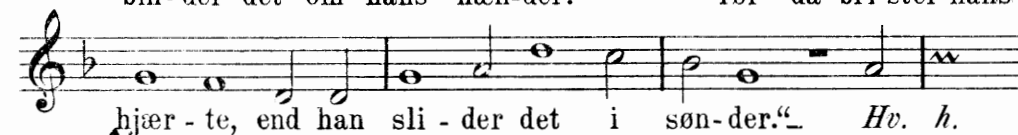
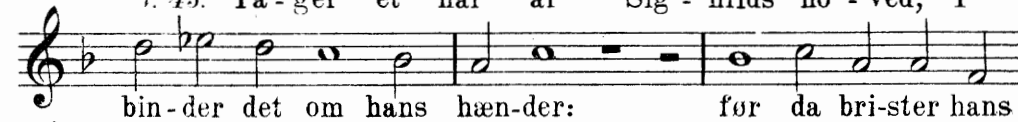
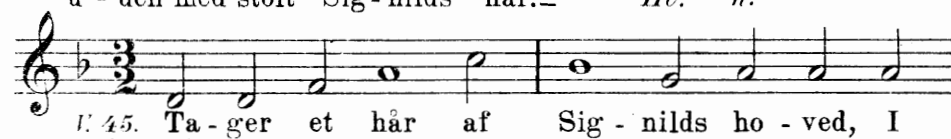
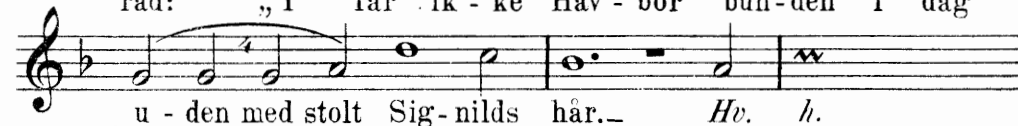
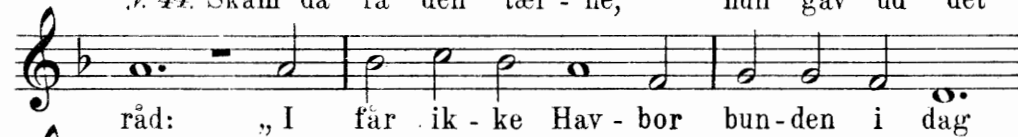
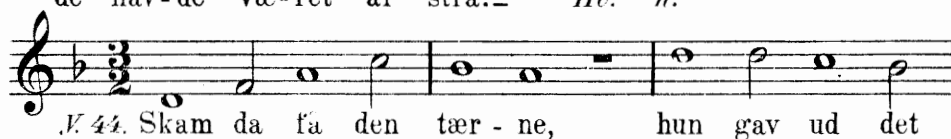
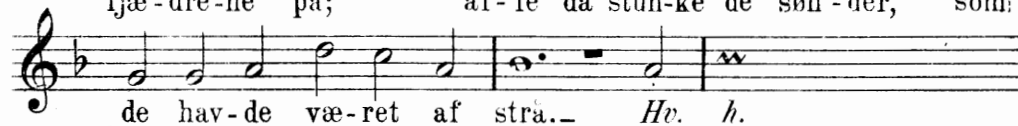
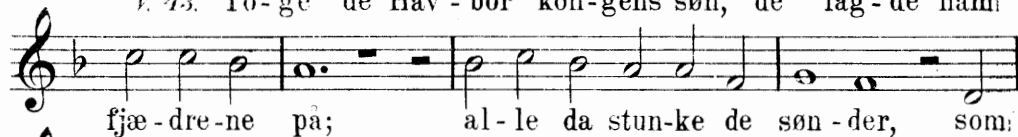
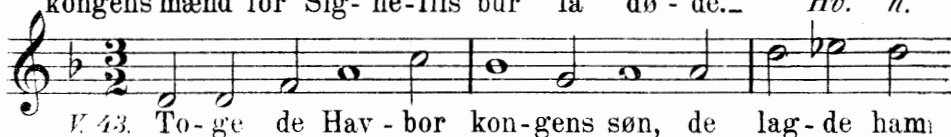
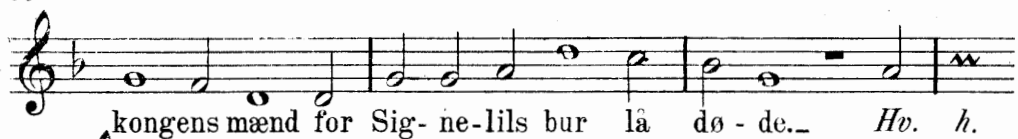
 fjæ-len i sen-gen vand.— Hv. h.

 V. 42. Som-me han mon-de med hæn-der slå og

 som-me med fød-der stø-de; tred-ve af de

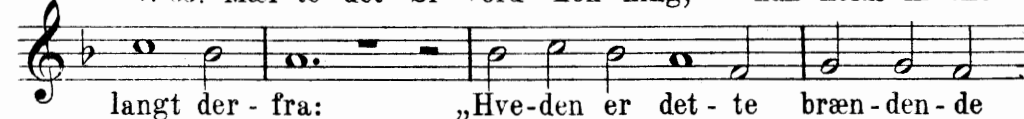
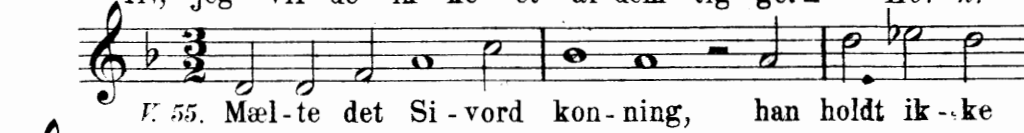
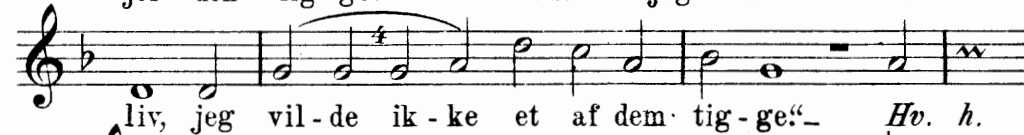
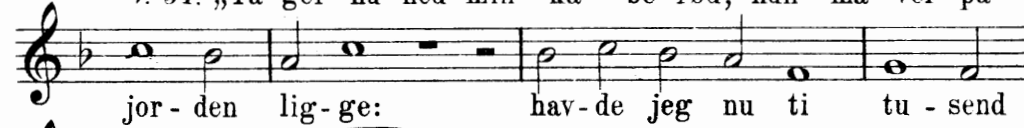
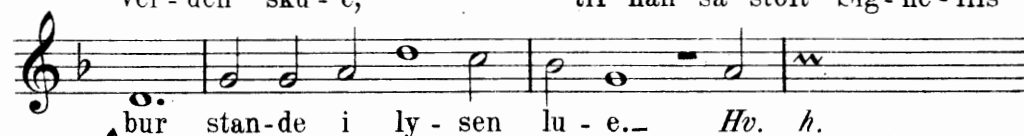
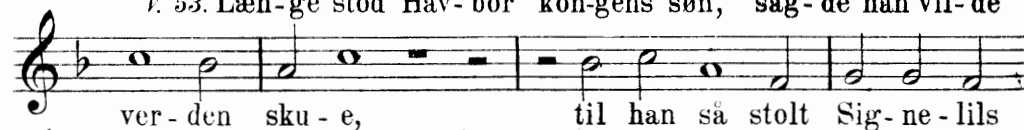
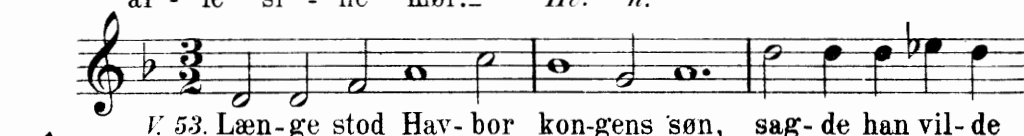
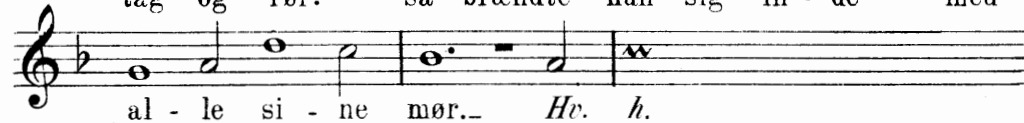
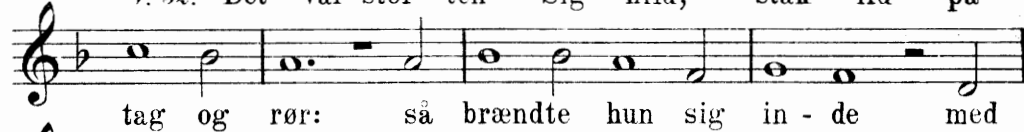
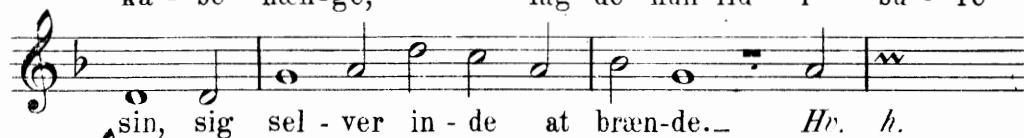
K 47. „Hør I det, stol-ten Sig - ne - li - le, I la - der
 god-vil - je ken-de: før-ste I ser mig hæn-ge i
 gren, I la-der e-ders bu - re bræn-de!“ *Hv. h.*

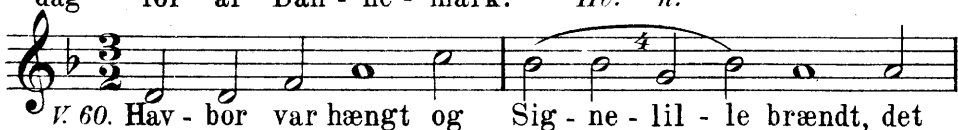
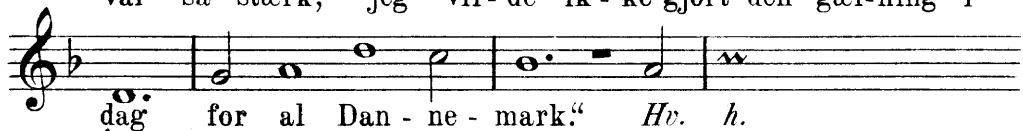
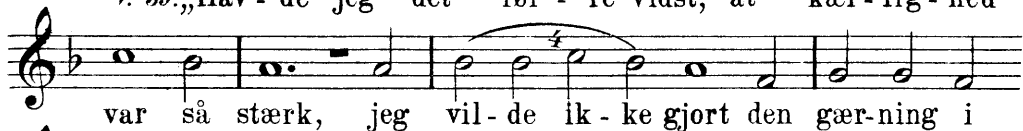
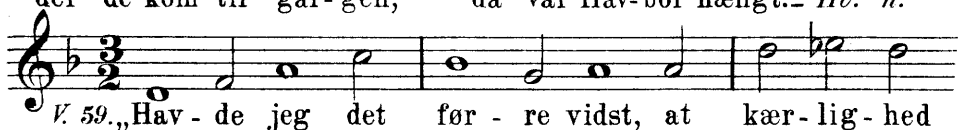
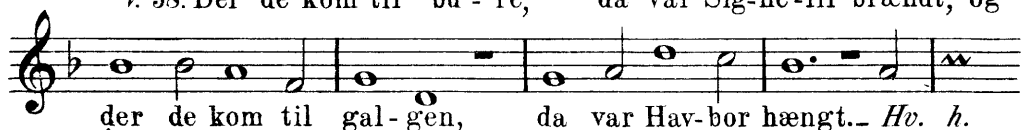
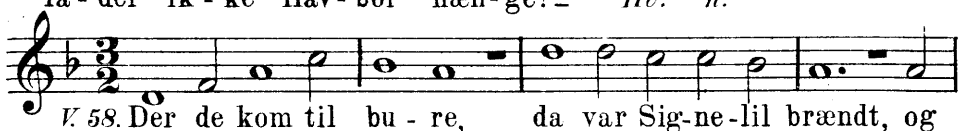
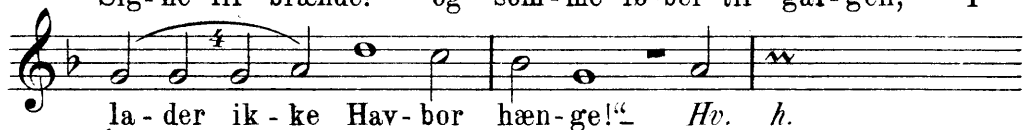
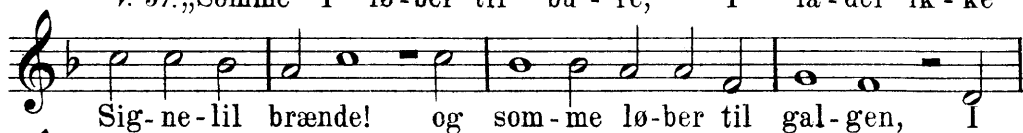
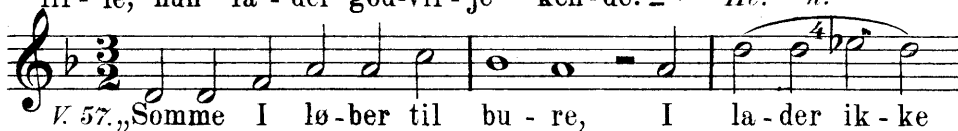
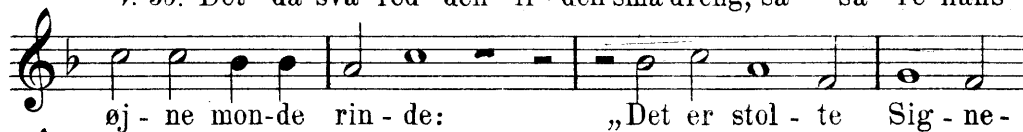
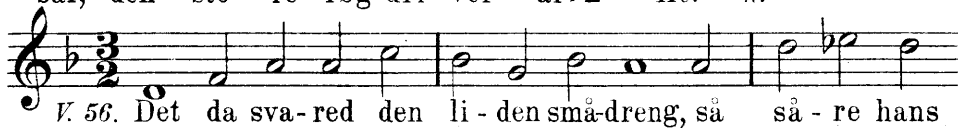
K 48. „Er her no-gen i min fa - ders gård, som vol - det
 har i e-ders død, da skal jeg det hæv-ne i
 dag på de - res fæ - ste - mø'r.“ *Hv. h.*

K 49. Mæl-te det Hav - bor kon-gens søn, før-ste han den
 gal - ge så: „I hæn-ger først op min kå - be, I
 la-der mig se der - på!“ *Hv. h.*

K 50. Hæn-ger først op min kå - be! hun er af
 skar-la-gen rød; al - le de fru - er, der hen-de mon
 se, de yn-kes vel o-ver min død.“ *Hv. h.*

K 51. Stolt Sig-nild stan-der i bu - re, hun ser den

var så yn-ke-ligt et mord; så to-ge de den
 tær-ne sat-te hen-de le-ven-de i jord. *Hvad*
 hel-ler I vin-der mig el-ler end så væn en.

26. Rige hr. Palles bryllup.

V. 1. Det var jom-fru Gun-de-lil, hun skul-de til kir-ken
 fa-re; der mødt' hende ri-ge hr. Pal-le, vil-de hen-de med
 vold bort-ta ge. *Der springer ud* læ-ven i så grøn-nen.

V. 2. Det var ri-ge hr. Pal-le; han ri-der til
 hæn-gen-de karm; hil-sed han jom-fru Gun-de-
 lil, han tog hen-de i sin arm. *Der spr.*

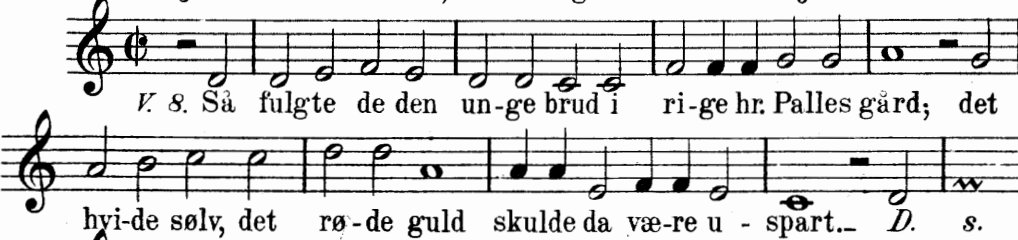
V. 3. „I ri-der bort, ri-ge hr. Pal-le, I
 gør mig in-gen men! først mes-sen er ud-sun-
 gen, så vil jeg føl-ge jer hjem.“ *D. s.*

 V. 4. Det var ri-ge hr. Pal-le, han ri-der, til
 kir-ken fo-re; for-gyl-de-ne var hans
 he-ste-sko, så var og hans spo-re.- *D. s.*

 V. 5. Det var jomfru Gun-de-lil, hun hol-der i grøn-nen lund,
 klædte hun sin kø-re-svend i så snaren stund.- *D. s.*

 V. 6. Klædte hun sin kø-re-svend i brun og i blå,
 ef-ter gik jomfru Gun-de-lil i den vadmæl grå.- *D. s.*

 V. 7. Messen var ud-sun-gen, og fol-ke-ne de for hjem;
 det var jomfru Gun-de-lil, hun fulg-te hr. Pal-le hjem.- *D. s.*

 V. 8. Så fulgte de den un-ge brud i ri-ge hr. Palles gård; det
 hvi-de sølv, det rø-de guld skulde da væ-re u-spært.- *D. s.*

 V. 9. Sat-te de den un-ge brud på den bru-de-hænk;
 for går riddere og sven-de, de bar for hen-de skænk.- *D. s.*

K. 10. Sil-dig om den af-ten, der duggen dri-ver på,
 det var da den un-ge brud, hun skulde til sen-ge gå... *D. s.*

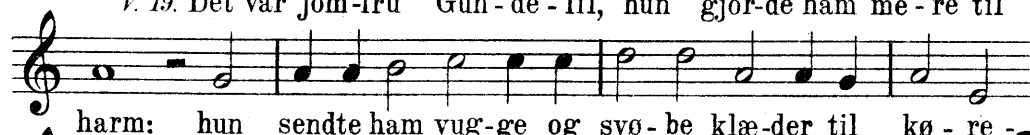
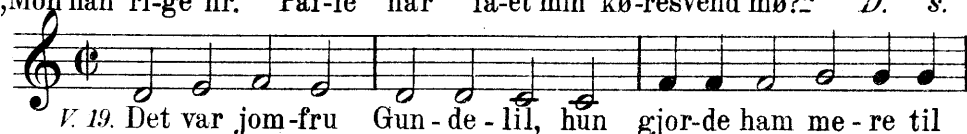
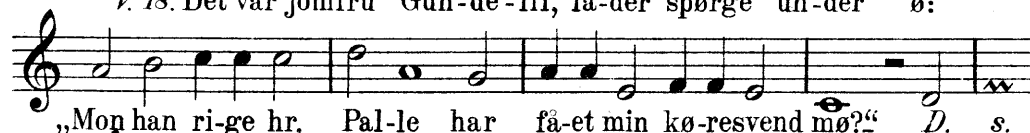
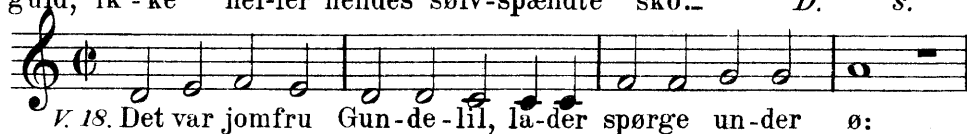
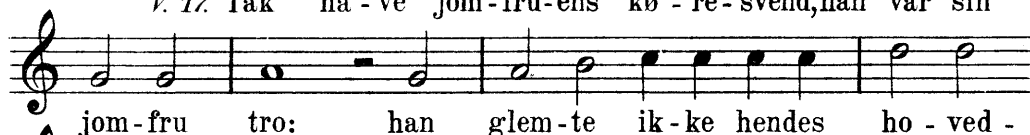
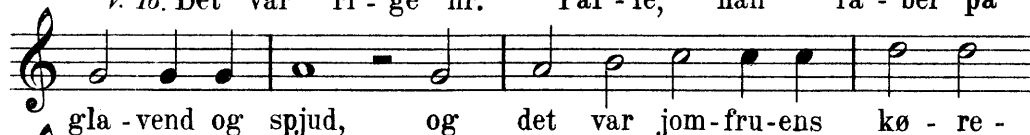
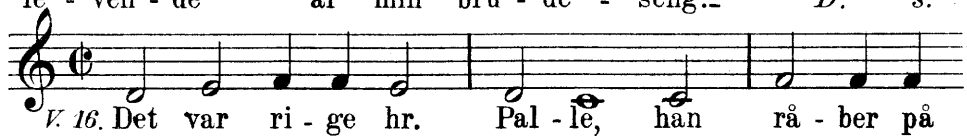
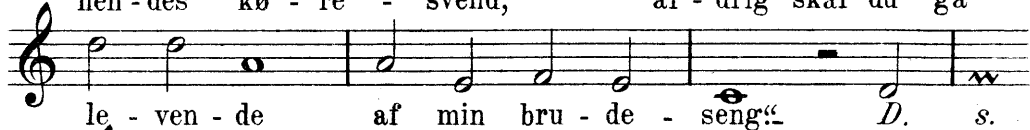
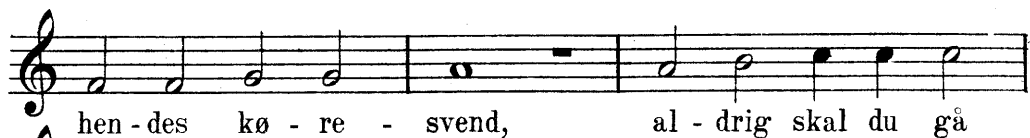
K. 11. Fulgte de den un-ge brud alt til det bru-de - hus,
 for går riddere og sven-de, de bær for hen-de blus... *D. s.*

K. 12. Det var ri-ge hr. Pal-le, sat-te sig i sengen ned;
 det da var den un-ge brud, hun vendtes til væggen der-ved... *D. s.*

K. 13. Det var ri-ge hr. Pal-le, klapped hend' ved
 hvi - den kind: „I ven-der e - der om, jom-fru
 Gun-de - lil, I er al - ler kæ - re - sten min!“ *D. s.*

K. 14. „I lig-ger bort, ri-ge hr. Pal-le, det
 er stor spot og harm; det er, jom-fru Gun-de - lils
 kæ - re - svend, I har i e - ders arm!“ *D. s.*

K. 15. „Og er det jom - fru Gun - de - lil - le

27. Alf i Odderskær.

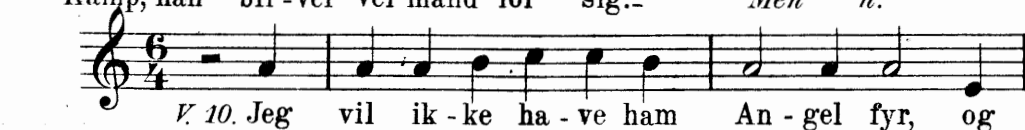
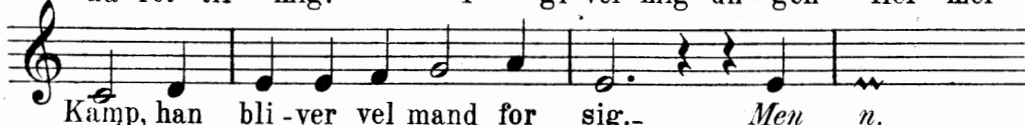
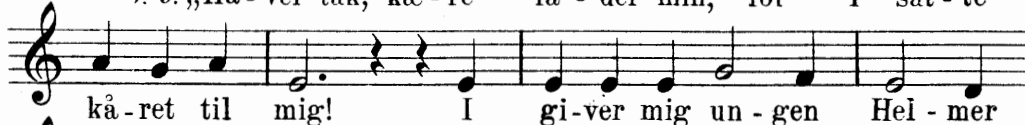
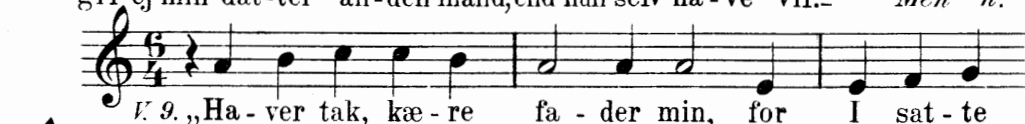
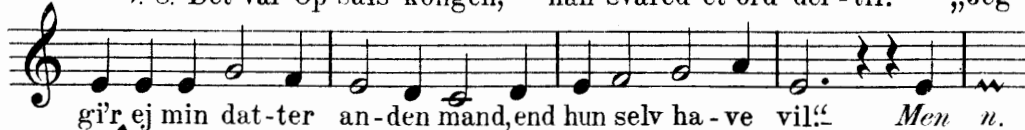
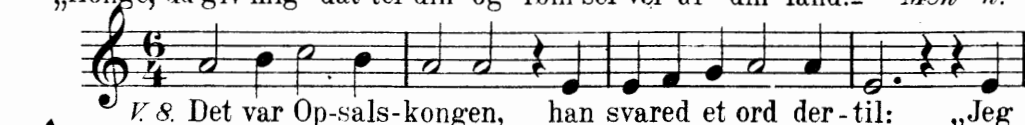
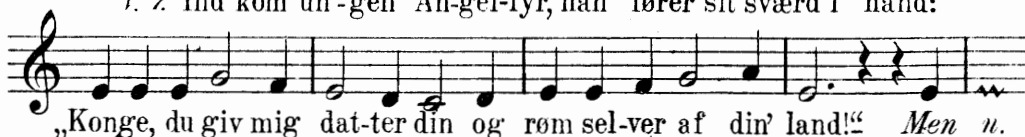
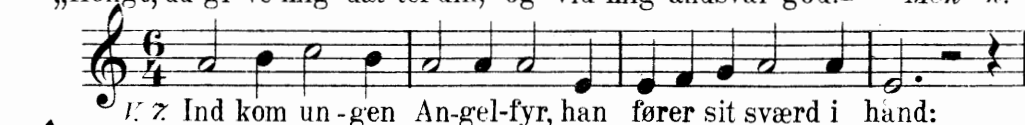
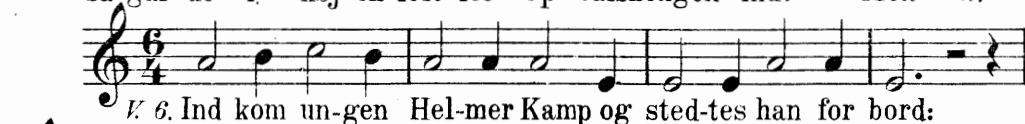
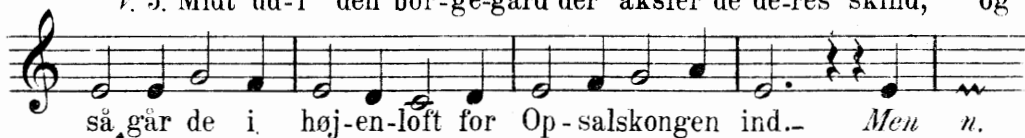
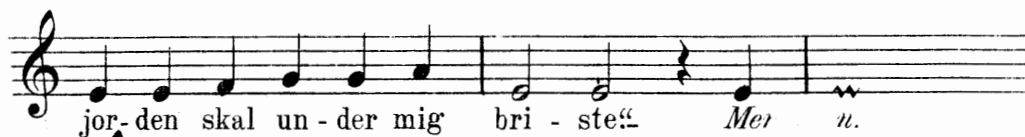

 K 1. Alf han bor i Od - ders-kær, er rig og
 bold med al - le; så væ - ne da ha - ver han
 søn - ner to, de la - der dem kæm - per kal - de. Men
 nu dri-ver u - ren på hvi - den sand for nor - den.

K 2. Alf han bor i Od - ders-kær, han ha - ver de
 søn - ner snel - le; og de vil kon - gens dat - ter
 be - de alt ud - af Op - sals væl - de. Men n.

K 3. Det var un - gen Hel - mer Kamp, han be - der lægg'
 sa - del på he - ste: „Jeg ri - der mig til Op - sal i
 dag, og kon - gens dat - ter at fæ - ste.“ Men n.

K 4. Det var un - gen An - gel - fyr, be - der sad - le sig
 he - ste: „Alt skal jeg ri - de til Op - sal i dag, det

han er halvt en trolld; så er hans fa-der og så er
mo-der og så er slæg-ten al:- Men n.

V. 11. Det svared ungen An-gel-fyr, og så tog han op-på: „Da
gå vi os i går-den ud og fægte om jomfruen bå-de:- Men n.

V. 12. Det var Op-sal-kon-gen, han sva-red et ord der-
til: „Sværden' er hvas-se og drengen' er ra-ske, I

må vel prø-ve det spil:- Men n.

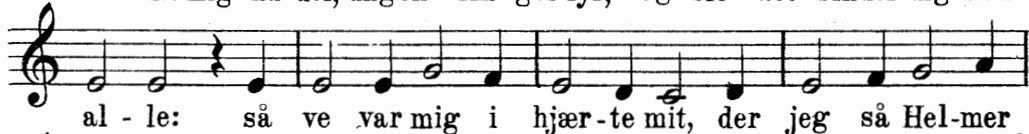
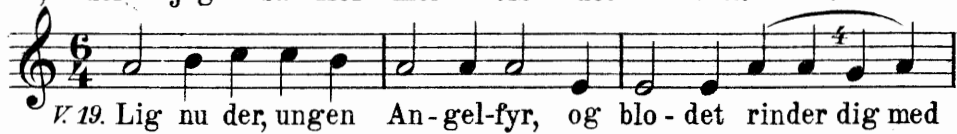
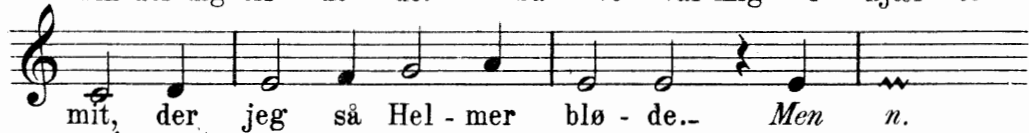
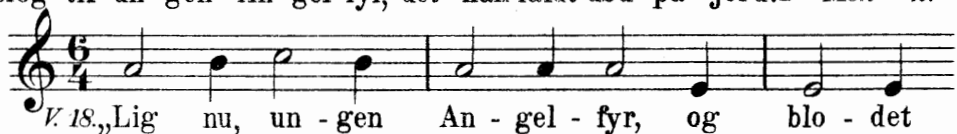
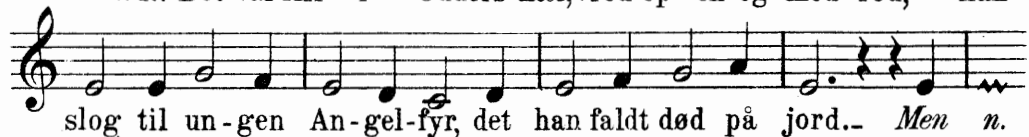
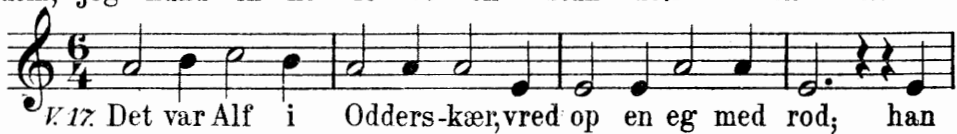
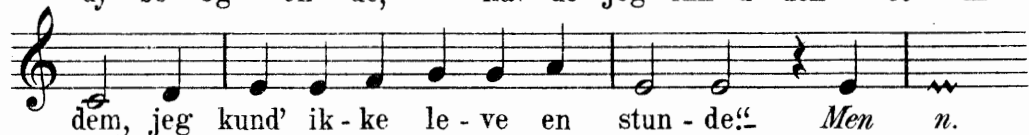
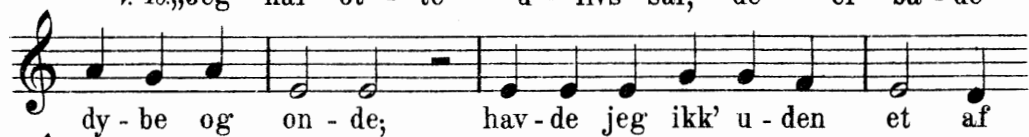
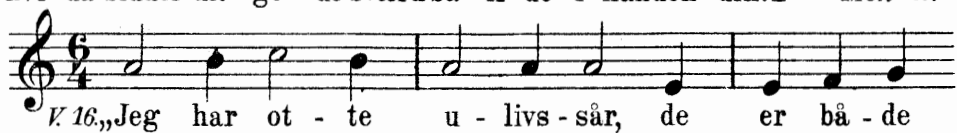
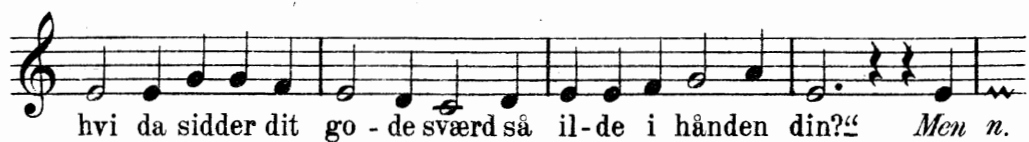
V. 13. Alf han stan-der i Od-ders-kær, han ly-der alt
o-ver de fel-de; da måt-te han hø-re så

langt af led, hans sønner der' svær-de gjæl-le:- Men n.

V. 14. Det var Alf i Od-derskær, han sprang til ganger rød;

end kom han til kongens gård, før drenge-ne ginge til død:- Men n.

V. 15. „Hør du un-gen Hel-mer Kamp og kæ-re søn-ne min:

28. Harpens kraft.

V. 1. Vil - lemand og hans væ - ne brud - Strængen er af
 guld - de leg - te guld - tavl i hen - des bur - Så
 lif - lig leg - te han for sin jom - fru.

V. 2. For hver en gang guldtavl på bor - de rend - te, - Str.-
 så man - ge tå - rer den jom - fru fæld - te. - Så l.

V. 3., Hvad hel - ler græ - der I for guld så rød? - Str.-
 hel - ler græder I, for I er blev'n min mø? - Så l.

V. 4. Hvad hel - ler græder I, for jeg er ik - ke rig? - Str.-
 hel - ler I tykkes jeg kan ik - ke vær'jer li - ge? - Så l.

V. 5., Jeg græ - der ik - ke for guld så rød, - Str.-
 det er og med min vil - je, jeg er ble - ven jer mø. - Så l.

K. 6. Jeg græ-der ik-ke, for at I er jo rig,- *Str.-*
fuld-vel må I væ-re min li-ge.. *Så l.*

K. 7. Jeg græ-der langt me-re for Bli-de,- *Str.-*
som jeg skal o-ver ri-de.. *Så l.*

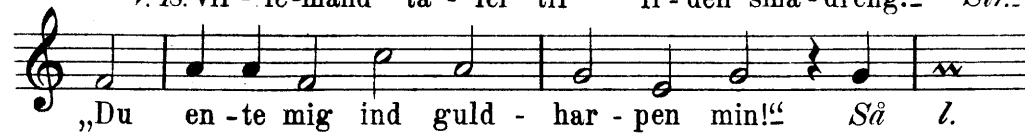
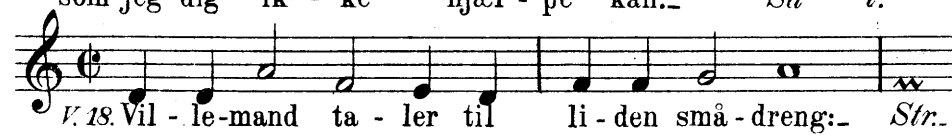
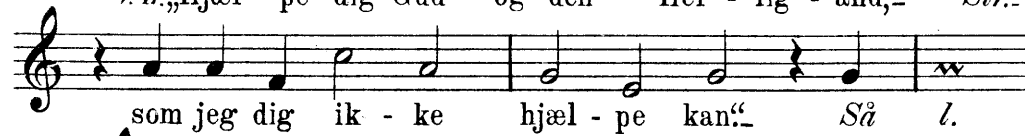
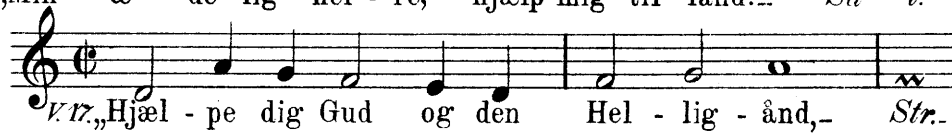
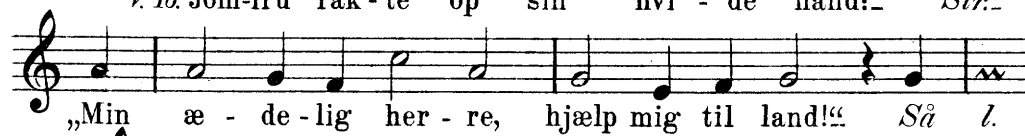
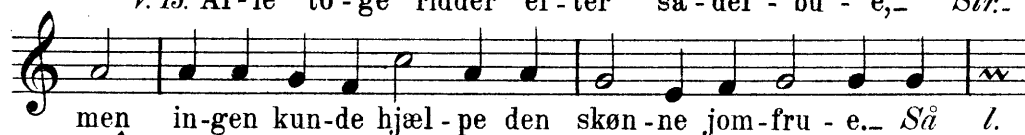
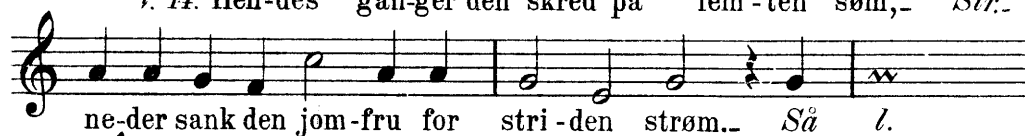
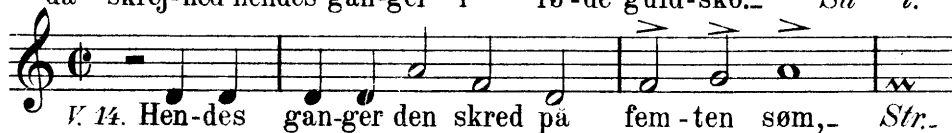
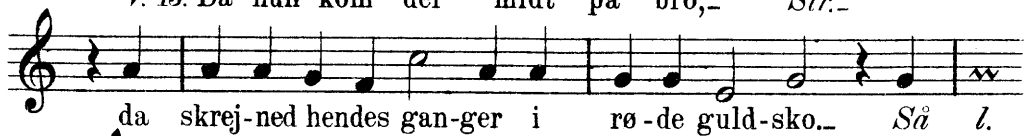
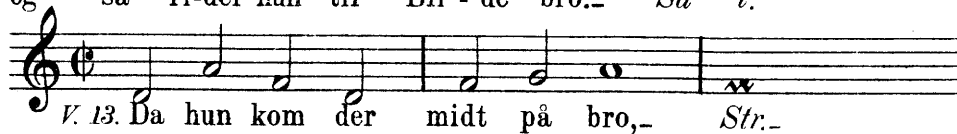
K. 8. Der sank ne-der mi-ne sø-stre to,- *Str.-*
den tid de lod de-res bryl-lup bo.. *Så l.*

K. 9. „I skal ik-ke græ-de for Bli-de,- *Str.-*
mi-ne sven-de skal med e-der ri-de.. *Så l.*

K. 10. Mi-ne sven-de skal med e-der ri-de,- *Str.-*
hun-dre-de ved hver je-res si-de.. *Så l.*

K. 11. Det skal jeg e-der til æ-re gø-re,- *Str.-*
tolv rid-de-re skal e-ders gan-ger fø-re.. *Så l.*

K. 12. Han lod lægge un-der gan-ger de rø-de guld-sko,- *Str.-*

V. 19. Vil - le-mand tog har - pen i hæn - de, - *Str.*

han går for strømmen at stan - de. - *Så l.*

V. 20. Han leg - te alt så li - ste, - *Str.*

der rør-tes ik - ke fugl på kvi - ste. - *Så l.*

V. 21. Han slog har - pen så så - re, - *Str.*

det hør-tes o - ver al - le de går - de. - *Så l.*

V. 22. Bar - ken sprak ud - af e - ge - træ, - *Str.*

og hor - net af det bø - ven-de fæ. - *Så l.*

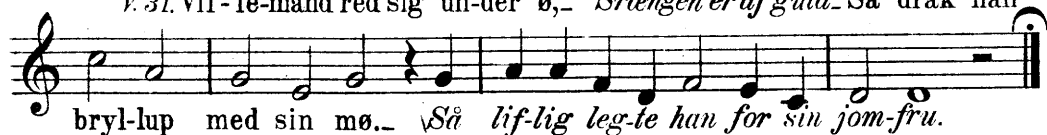
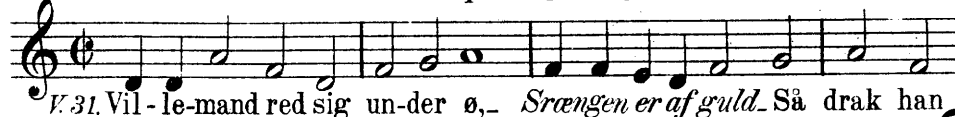
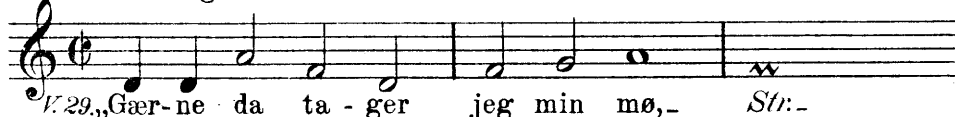
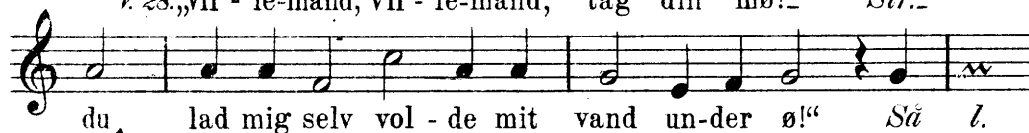
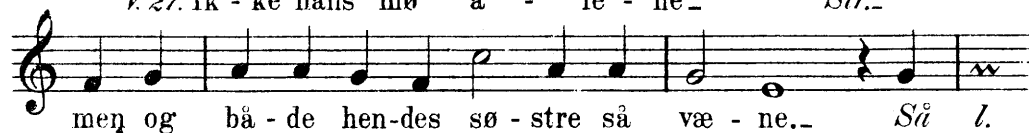
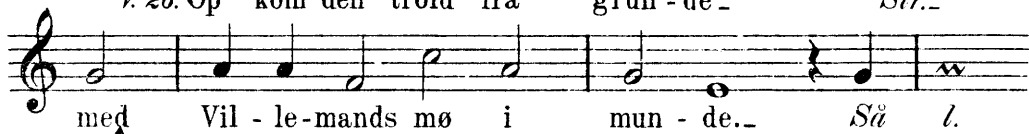
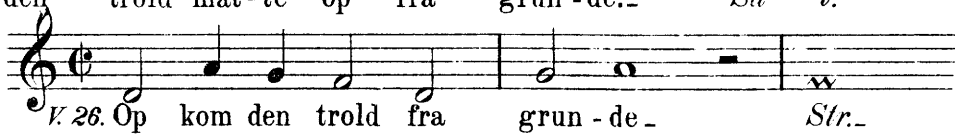
V. 23. Bar - ken sprak af bir - ke, - *Str.*

og knap - pen af Mar - ri - kir - ke. - *Så l.*

V. 24. Så slog han har - pen af har - me: - *Str.*

hans brud ud - af trol - dens ar - me, - *Så l.*

V. 25. Så slog han har - pen til bun - de, - *Str.*

Akkordledsagelse til viserne.

Nr. 15.

Nr. 16.

Nr. 17.

Nr. 18.

Nr. 19.

Nr. 20.

Nr. 21.

Nr. 22.

Nr. 23.

Nr. 24.

Musical score for Nr. 24. The melody is written in a single staff with a treble clef, key signature of two flats (B-flat major), and a 6/4 time signature. It consists of a series of eighth and sixteenth notes, with a repeat sign at the beginning. The piano accompaniment is written in two staves (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature. It features a series of chords and single notes, with a repeat sign at the beginning. The score is divided into two sections: V. 1-35 and V. 36.

Nr. 25.

Musical score for Nr. 25. The melody is written in a single staff with a treble clef, key signature of two flats (B-flat major), and a 6/4 time signature. It consists of a series of eighth and sixteenth notes, with a repeat sign at the beginning. The piano accompaniment is written in two staves (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature. It features a series of chords and single notes, with a repeat sign at the beginning. The score is divided into two sections: V. 1-35 and V. 36.

Nr. 26.

Musical score for Nr. 26. The melody is written in a single staff with a treble clef, key signature of two sharps (D major), and a common time signature (C). It consists of a series of eighth and sixteenth notes, with a repeat sign at the beginning. The piano accompaniment is written in two staves (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature. It features a series of chords and single notes, with a repeat sign at the beginning.

Nr. 27.

Musical score for Nr. 27. The melody is written in a single staff with a treble clef, key signature of two flats (B-flat major), and a 6/4 time signature. It consists of a series of eighth and sixteenth notes, with a repeat sign at the beginning. The piano accompaniment is written in two staves (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature. It features a series of chords and single notes, with a repeat sign at the beginning.

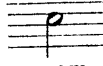
Nr. 28.

Musical score for Nr. 28. The melody is written in a single staff with a treble clef, key signature of two sharps (D major), and a common time signature (C). It consists of a series of eighth and sixteenth notes, with a repeat sign at the beginning. The piano accompaniment is written in two staves (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature. It features a series of chords and single notes, with a repeat sign at the beginning.

Indhold.

Nr. 15.	De var vel syv og syvsindstyre.	Side 3.
" 16.	Valrav og dankongen.	" 11.
" 17.	To brude om én brudgom.	" 14.
" 18.	Hr. Oluf og hans forgylde ljust.	" 18.
" 19.	Hr. Verner i fangetårn.	" 24.
" 20.	Hr. Bøsmere i elverhjem.	" 27.
" 21.	Esbern Snare.	" 33.
" 22.	Dronning Dagmars død.	" 36.
" 23.	Lave og Jon.	" 41.
" 24.	Moder under mulde.	" 45.
" 25.	Havbor og Signelil.	" 50.
" 26.	Rige hr. Palles bryllup.	" 64.
" 27.	Alf i Odderskær.	" 68.
" 28.	Harpens kraft.	" 72.
	Akkordledsagelse til viserne.	" 77.

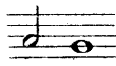
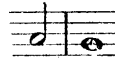
Trykfejl.

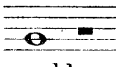
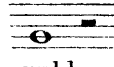
Side 5, system 11 læs:
som som

S. 6, linie 3 mød læs: med

S. 13, linie 13 løven læs: løven'

S. 35, linie 1 ky-ste læs: kys-te

S. 49, syst. 9 læs:
i ba-ren i ba-ren

S. 50, syst. 9 læs:
guld guld

S. 53, linie 11 hve læs: hver

S. 64, linie 6 løven læs: løven'

S. 74, linie 13 ente læs: hente
